

BESTUURLIJKE INLICHTING

Griffiennr. : 2013/4073
Not.nr. : GE.64.FN.000597-2010/SW4 (REF I)
en GE.14.F1.010146-2011/SW4 (REF II)

(3de bekl. rechtspers.)
3/BA (3de bekl.)
1/ (seks. 1) tegen alle beschikkingen (3de bekl.)

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 19M, 3 rechters
Datum: 2 december 2013

REFERTE I

In de zaak van het openbaar ministerie en de burgerlijke partijen

met zetel te ..... en
met ondernemingsnummer .....

met zetel te .....
en met ondernemingsnummer .....

met zetel te .....
en met KBO nr .....

zaakvoerder, wonende te .....

met zetel te .....
en met KBO nr .....

wonende te .....

wonende te .....

VERZET DE 10/12/13 tegen de strafrechtelijke beschikkingen
ZIE VONNIS VAN .....

HOGER BEROEP : - op 12 december 2013 door tegen alle beschikkingen
(vervolg : zie 2° bladz.) - op 12 december 2013 door Ret Oil
- op 12 december 2013 door
- op 12 december 2013 door Ret Oil

HOGER BEROEP - Op 17 december 2013 door de strafrechtelijke beschikkingen.
- Op 17 december 2013 door het OM tegen (1° bell.) tegen enkel (1° bell.)

tegen:

1. zelfstandige, geboren te op
en wonende te
2. kraanman, geboren te op
en wonende te
3. met
ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel
te
4. huisvrouw, geboren te
op en wonende te
5. zelfstandige, geboren te
op ingeschreven te en thans
ambtshalve geschrapt dd. 31 januari 2013;

beklaagd van

A.

de eerste

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten in te voegen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt, namelijk

1. door een afvoerdocument op te stellen teneinde aan de te kunnen aantonen dat het gemengd puin (dat voorheen illegaal werd gestort in het havengebied) op reglementaire wijze werd afgevoerd, het stuk als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie, doch waarvan een kopie in het strafdossier terug te vinden is nl. stuk OK3/604

te en/of elders in het Rijk, in de periode van op 18.10.2010 tot en met 06.11.2010 (

2. door een fax op te stellen en door te faxen namens de teneinde machines te huren en voormelde firma te laten opdraaien voor de kosten,

het stuk als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie, doch waarvan een kopie in het strafdossier terug te vinden is nl. stuk OK3/606

te *en/of elders in het Rijk, op 18.04.2011*

B.

de eerste

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door valse handtekingen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt, namelijk door een prijsofferte van de firma *voor* akkoord) te ondertekenen met de naam *m.o.o.* de levering van 30 betonbuizen en *te* laten opdraaien voor de kosten, het stuk als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie, doch waarvan een kopie in het strafdossier terug te vinden is nl. stuk OK3/605

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van 18.04.2011 tot en met 30.04.2011*

C.

Met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoorde, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid, namelijk

de eerste

1. door zich uit te geven als zijnde iemand van de *teneinde* vrachtwagens ter beschikking te krijgen om puin te vervoeren en voormelde firma te laten opdraaien voor de kosten, ten nadele van de *en* de

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van 19.11.2010 tot en met 23.11.2010*

2. door het uitvoeren van verschillende stortingen van afval bij het afvalverwerkingsbedrijf *onder de naam van* en voormelde zelfstandige aannemer te laten ondraaien voor de kosten, ten nadele van *en de*

te *en/of elders in het Rijk, op 27.11.2010*

3. door zich uit te geven als zijnde iemand van de firma
teneinde machines te huren en voormelde firma te laten
opdraaien voor de kosten, ten nadele van de

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van
18.04.2011 tot en met 05.05.2011*

4. door namens *oij de firma*
30 betonbuizen bij laatstgenoemde te bestellen en *te*
laten opdraaien voor de kosten, ten nadele van de

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van
18.04.2011 tot en met 30.04.2011*
e.v.)

5. door zozegegd in naam en in opdracht van de firma *onzuiver beton*
te hebben laten transporteren door de *teneinde de firma*
te laten opdraaien voor de kosten, ten nadele van de

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van
06.06.2011 tot en met 09.06.2011*

de eerste en de vijfde

om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de
uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot
de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het
misdrijf niet kon gepleegd worden,

6. door zich uit te geven als zijnde iemand van de firma
teneinde vrachtwagens ter beschikking te krijgen om puin te vervoeren en
voormelde firma te laten opdraaien voor de kosten, ten nadele van de

te *en/of elders in het Rijk, meermaals, in de periode van
01.12.2010 tot en met 09.12.2010*

D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de
uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot
de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het
misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een
vergunning afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder
zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te
hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981

betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen, zijnde afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit, en de afvalstoffen die daarmee gelijkgesteld worden bij een besluit van de Vlaamse Regering, te hebben verwijderd of nuttig te hebben toegepast op de wijze zoals bepaald in artikel 20,

thans inbreuk uitmakende op de artikelen 12 §1 en 25 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

namelijk

de eerste

1. een onbekend aantal m³ afbraakmateriaal (steenpuin en afval)

te *op 16.07.2010*

2. een twintigtal vrachtwagens steenpuin en een enorme hoeveelheid groenafval

te *op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode tussen 01.05.2010 tot en met 31.05.2010*

3. een vijftiental vrachtwagens puin, bestaande uit: steenpuin, tegels, bakstenen en stukken muur, grote grijze betonstenen, zwarte plastic, paar stukken roofing, stukken piepschuim en isolatie, enkele elektriciteitsleidingen, afgegraven grond en groenafval

te *op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode tussen 30.06.2010 tot en met 06.07.2010*

4. tien à elf opleggers steenpuin en aarde

te *op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode tussen 03.11.2010 tot en met 10.11.2010*

5. 15kg asbest tussen steengruis

te *op 18.03.2011*

6. een grote hoeveelheid steenpuin, alsook betonijzer, een koelkast en een kookpot

te *in de niet verjaarde periode tot de datum van de betekening van het bevel tot dagvaarding*

7. 43.440 kg steenafval

te *in de periode van 18.03.2011 tot 26.03.2011*

de eerste en de vijfde

8. een onbekende hoeveelheid puinafval

te op 20.11.2010

9. een grote berg aarde met gemengd afval

te op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode tussen
08.01.2011 tot 08.02.2011 (

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

10. een niet nader te bepalen hoeveelheid puin, waaronder grond, steenpuin, grof steenpuin, stenen, steenafval, boomstronken en wortels, zand, zavelgrond, zwarte grond, groenafval, een voertuigwrak, twee ondergrondse uitgebroken tanks, resten van eternitplaten, oud ijzer, tuinafval met daartussen plastic, alsook verontreinigde grond die werd gebruikt voor de ophoging van grond

te in de niet verjaarde periode tot de datum van de betekening van het bevel tot dagvaarding
OK2/557,572 e.v. en OK3/35 e.v., 47, 468, 521 e.v., 541a e.v., 572 e.v. en 630)

de tweede en de derde

11. een niet nader te bepalen hoeveelheid aarde en steenpuin

te in de niet verjaarde periode tot de datum van de betekening van het bevel tot dagvaarding - OK3/63, 468, 515 e.v.)

12. een niet nader te bepalen hoeveelheid afval, waaronder asbestafval, twee voertuigwrakken, metaalafval, brandstoftanks, grond met steenslag, gewapend beton, houtafval, puin, verbrandingsresten, oude badkuipen, grond

te in de niet verjaarde periode tot de datum van de betekening van het bevel tot dagvaarding - OK3/558 e.v.)

al deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

E.

de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°c) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde

handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan geboren te
op en wonende te

meer bepaald slopings- en verbouwings- en uitbreidingswerken uitgevoerd te hebben zonder stedenbouwkundige vergunning

Te in de periode van 20.04.2011 tot 17.07.2012
(- OK2/495,498 e.v. en - OK3/615
e.v. en - OK3/632 e.v.)

F.

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.5°a) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
geboren te op en wonende te
geboren te op geboren te op
en wonende te
geboren te op en wonende te
en geboren te op en
wonende te

i.o. artikel 4.2.1.5° strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 6.1.1.al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

meer bepaald een grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor de opslag van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval, waaronder grond, steenpuin, grof steenpuin, stenen, steenafval, boomstronken en wortels, zand, zavelgrond, zwarte grond, groenafval, een voertuigwrak, twee ondergrondse uitgebroken tanks, resten van eternitplaten, oud ijzer, tuinafval met daartussen plastic, alsook verontreinigde grond die werd gebruikt voor de ophoging van grond

Te *in de niet verjaarde periode tot datum van de betekening*
van de *aagvaaring* - OK3/568 e.v.)

G.

de vierde

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning, de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1., 5.9.2.2. en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (B.S. 31 juli 1995) zijnde:

art. 5.9.2.2

§1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwaterv worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimte (aalputten).

meer bepaald door de mest verspreid op te slaan, in een niet ommuurde mestvaalt en zonder opvangmogelijkheid voor mestsapen (OK3/541);

thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1. §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te *in de niet verjaarde periode tot 01.05.2009*

H.

de vierde

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering

van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald het hieronder vermeld artikel van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

art. 5.9.2.2

§1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwat er worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimte (aalputten).

meer bepaald door de mest verspreid op te slaan, in een niet ommuurde mestvaalt en zonder opvangmogelijkheid voor meststappen (OK3/541);

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1. §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te _____ in de periode van 01.05.2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

Vermogensvoordelen

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

Tevens vervolgd teneinde zich, overeenkomstig artikel 42, 3° en artikel 43bis, 1ste en 2de lid van het Strafwetboek (bij equivalent), te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van het bedrag van minstens 1.500.570 euro en 940.905 euro, dat overeenstemt met de geraamde geldwaarde van de vermogensvoordelen bekomen uit de misdrijven beschreven onder de tenlastelegging D.10, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen, te begroten op het bedrag van 445.130,72 euro (zie OK5/49), dat werd aangetroffen bij de vierde in verdenking gestelde, zijnde

Berekening:

- ontdoken milieuheffingen voor het opgeslagen steenpuin op het terrein achter de woning gelegen te _____ (zie OK2/292E)
- raming opruimingskosten (zie OK5/17)

REFERTE II

In de zaak van het openbaar ministerie en de burgerlijke partijen

met zetel te

en met KBO nr.

met zetel te

en met KBO nr.

tegen:

zelfstandige, geboren te op

en wonende te

beklaagd van

A.

Ten nadele van een ander, met name de goederen, gelden, koopwaren, biljetten, kwijtingen, geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhielden of teweegbrachten en die hem overhandigd waren onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, bedrieglijk te hebben verduisterd of verspild,
namelijk

1. door een door de ter beschikking gesteld bedrijfsvoertuig tevens voor persoonlijke doeleinden gebruikt te hebben, nl. voor privé verplaatsingen, verplaatsingen in het kader van zijn zelfstandig bijberoep en gebruik in het weekend, daar waar deze volgens het arbeidsreglement enkel mocht gebruikt worden voor verplaatsingen van en naar de werven van de

te en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van 27.01.2011 tot en met 10.11.2011 (-
stukken OK1/4, 8, 21 en 27)

2. door materieel en materiaal van de voor persoonlijke doeleinden, nl. in het kader van zijn zelfstandig bijberoep, gebruikt te hebben m.o.o. het uitvoeren van grondwerken rond privé woningen, zoals kranen en graafmachines

te *en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip,*
in de periode van 01.05.2011 tot en met 10.11.2011 (
– stukken OK1/5 en 20)

B.

Met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoorde, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid,
namelijk

1. door zich bij eigenaars van privé terreinen gelegen langsheen wegebouwwerven van de *aan te bieden om* (herstellings)werken uit te voeren zogezegd voor de *(hetgeen)* gebruikelijk is, vermits voormelde werken in principe door de *worden uitgevoerd daar de werken door de werknemers van de* *dienen te worden doorgestuurd naar de werfleider), doch deze* vervolgens voor eigen rekening, nl. in het kader van zijn zelfstandig bijberoep, in het weekend en op feestdagen uit te voeren en dit ten nadele van de:

te *en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip,*
in de periode van 01.05.2011 tot en met 10.11.2011 (
– stukken OK1/5, 14 □ 17 en 21)

2. door aan *te hebben doen geloven dat in opdracht van* de *teelaarde door hem diende geladen te worden en dat hij* daarvoor zou vergoed worden en dit ten nadele van *daar* waar deze werken kaderden in de zelfstandige activiteiten in bijberoep van *beklaagde*

te *op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van*
15.12.2011 tot en met 13.02.2012. – stukken OK2/11,
12 en 19)

C.

Een zaak die hem niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben, met de omstandigheid dat de dief een werkman, gezel of leerling was, die de diefstal heeft gepleegd in het huis, het werkhuis of het magazijn van zijn meester,
namelijk

1. ten nadele van de
- 9x6m polypropyleenbuizen, ter waarde van 918 euro

- 11m polypropyleenbuizen, ter waarde van 601,92 euro
- 50m polypropyleenbuizen, ter waarde van 2.736 euro
- 4 verbindingstukken, ter waarde van 247,68 euro
- 22m grèsbuizen, ter waarde van 1.333,20 euro
- 1 grèsbuizen, ter waarde van 58,70 euro
- 25m polypropyleenbuizen, ter waarde van 1.368 euro
- 1 huisaansluitputje in grès, ter waarde van 374,40 euro
- 12m polypropyleenbuizen, ter waarde van 656,64 euro
- 1 verbindingstuk polypropyleen, ter waarde van 58,70 euro
- 25m grèsbuizen, ter waarde van 1.515 euro
- 1 bocht 45° grès, ter waarde van 61,92 euro

te *en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip,*
in de periode van 01.05.2011 tot en met 10.11.2011
- stukken OK1/5, 20 en 21)

2. een niet nader te bepalen hoeveelheid mazout, van een niet nader te bepalen waarde, ten nadele van de

te *en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip,*
in de periode van 01.05.2011 tot en met 10.11.2011
- stukken OK1/5, 9, 10 en 21)

3. een niet nader te bepalen hoeveelheid metalen, onder meer riooldeksels en rioolnuffen, van een niet nader te bepalen waarde, ten nadele van de

te *en of elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstip,*
in de periode van 01.05.2011 tot en met 10.11.2011
- stukken OK1/5 en 21)

4. 375 tot 500 m³ teelaarde, van een niet nader te bepalen waarde, ten nadele van de

te *op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van*
15.12.2011 tot 13.02.2012 - stukken OK2/7, 11, 14 en 19)

5. een onbekende hoeveelheid verloopstukken van 110 mm diameter, van een niet nader te bepalen waarde, ten nadele van de

te *op 07.05.2012* - stukken OK4/5, 9, 11, 13, 14 en 15)

D. Valsheid

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten in te voegen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt,

namelijk door bij de bestellingen te plaatsen en te verzoeken deze te laten factureren op een BTW-nummer waarmee hij in 2003 failliet ging, om vervolgens te verklaren dat hij geen bestellingen plaatste teneinde de bestelde goederen onrechtmatig te kunnen houden en gebruiken,

de stukken als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie, doch waarvan een kopie in het strafdossier terug te vinden is nl. stuk OK3/5 en 6 en een origineel terug te vinden is nl. stuk OK3/45

te en/of elders in het Rijk, in de periode van op 10.05.2012 tot en met 15.07.2012 (- stukken OK3/4, 5, 6, 9 en 25)

E.

Een zaak die hem niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben, namelijk

1. ten nadele van de

- een septische put van 2.000 liter, ter waarde van 193,80 euro
- 7 rollen gebrande draad, ter waarde van 582,40 euro
- 7 boordstenen M.K., ter waarde van 31,08 euro
- 5m P.V.C. buizen type 110-3.2-5M, ter waarde van 19,60 euro
- 135m P.V.C. buizen type 110-3.2-5M, ter waarde van 529,20 euro
- 10m P.V.C. buizen type 160-3.2-5M, ter waarde van 69,52 euro
- 28m P.V.C. sanitair buis, ter waarde van 124,24 euro
- 15 P.V.C. T-stukken 90°, ter waarde van 81,96 euro
- 20 P.V.C. steekmof, ter waarde van 58,88 euro
- 20 P.V.C. bocht 45°, ter waarde van 84 euro

te en in de periode van op 10.05.2012 tot en met 26.06.2012 (stukken OK3/4, 7, 26 en 61)

2. ten nadele van

- twee aaneensluitende smeedijzeren hekkens (1,80 x 1,30)

te op 12.05.2012 (-stukken OK5/3 en 4)

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Met het oog op een goede rechtsbedeling worden de zaken met notitienummer GE.64.FN.000597-2010, hierna genoemd met referte I, en

met notitienummer _____ hierna genoemd met referte II,
samen gevoegd om in één vonnis te worden beslecht.

In het dossier met referte I werden de beklagden door de raadkamer naar
deze rechtbank verwezen bij beschikking van 22 februari 2013.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend. De dagvaarding in het
dossier met referte _____ werd op 21 mei 2013 overgeschreven op het
hypotheekkantoor _____ Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het
onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en
identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving
inzake hypotheke.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik
gemaakt van de Nederlandse taal.

Ten aanzien van de beklagde _____ worden voor de
tenlastelegging D in het dossier met referte II ambtshalve verzachtende
omstandigheden aangenomen.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 3
juni 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zitting van 7 oktober
2013.

De zaak werd op deze zitting van 7 oktober 2013 in zijn geheel voor de
zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

2. Op de zitting van 7 oktober 2013 werden gehoord:

- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____ in plaats van meester
beiden advocaat te _____
- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____ in plaats van meester
beiden advocaat te _____
- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____ in plaats van meester
beiden advocaat te _____
- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____ in plaats van meester
beiden advocaat te _____
- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____
advocaat te _____

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste en vierde beklaagden, vertegenwoordigd
door meester advocaat te
- het verweer van de tweede beklaagde, bijgestaan door meester
advocaat te
- het verweer van de derde beklaagde, vertegenwoordigd door meester
advocaat te

Op de zitting van 4 november 2013 werden nog gehoord:

- de vordering van de burgerlijke partij, vertegenwoordigd
door meester in plaats van meester
beiden advocaat te
- de vordering van de burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester advocaat te

De vijfde beklaagde liet verstek gaan.

3. De dagvaarding, in het dossier met referte I wordt aangevuld zoals
in het beschikkend gedeelte vermeld.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

Dossier met referentie I

Start en algemeen verloop van het onderzoek

4. Aanleiding van dit strafdossier waren een aantal sluikstortingen van grote hoeveelheden puinafval op terreinen van in de periode van juni en juli 2010.

Gelet op het feit dat bij een laatste storting op deze terreinen op 16 juli 2010 kon worden geïdentificeerd als opdrachtgever voor de storting en er vermoedens bestonden dat hij ook bij de voorgaande stortingen en nog bij andere feiten (zie hieronder) betrokken was werd op 24 januari 2011 de opdracht gegeven door het openbaar ministerie om hem over een aantal processen-verbaal te verhoren. Toen niet bereikbaar bleek en uiteindelijk liet weten dat hij niet kon komen voor verhoor gaf het openbaar ministerie op 10 maart 2011 de opdracht om hem op te zoeken op een werf waar hij op dat moment werkte en zo nodig te arresteren (onderkapt 2, pagina 174 strafdossier).

werd een eerste maal gearresteerd op 10 maart 2011 (onderkapt 2, pagina 191 strafdossier). Hij werd op dat moment ook uitvoerig verhoord. Na dit verhoor werd aan door de politie verzocht om zijn gsm-toestel te overhandigen. Hij weigerde dit en uiteindelijk moest het toestel hem onder dwang worden afgenomen. (onderkapt 2, pagina 194a strafdossier). Bij de uitlezing van dit gsm-toestel zag men enkele berichtjes tussen en van 10 maart 2011, oa. laatstgenoemde die hem stuurde "Ja this allemaal weg". Aanvankelijk probeerde hieraan een uitleg te geven maar bij verhoor bekende zij dat haar had gevraagd om naar zijn huis te gaan en daar alle papieren uit een metalen kast in de woonkamer mee te nemen. Hij zou die papieren dan bij haar komen ophalen zijn (onderkapt 2, pagina 260 strafdossier).

Ook wanneer de federale gerechtelijke politie hem eind maart/midden april 2011 uitnodigde voor verder verhoor gaf hier geen gevolg aan. Wel stuurde hij via zijn advocaat enkele facturen en offertes waarvan de politie de echtheid betwijfelde (onderkapt 1, pagina 1 strafdossier).

Uit opzoeken in de kruispuntbank der ondernemingen kon de politie afleiden dat ook de en hun moeder, actief waren in het bouwen maken van terreinen en landschapsverzorging. Gelet op het feit dat

bij zijn eerdere arrestatie klaarblijkelijk een boekhouding had laten
verdwijnen. vroege de rechercheurs om ook op de adressen van
te en van te
huiszoekingen te mogen verrichten.

Uiteindelijk vorderde het openbaar ministerie daarom een gerechtelijk
onderzoek op 28 april 2011.

Op 9 november 2011 werden huiszoekingen uitgevoerd bij
te (onderkapt 3, pagina's 166 e.v.
strafdossier), te
(onderkapt 3, pagina's 50 e.v. straf dossier) en
te (onderkapt 3, pagina's 151 e.v. straf dossier).

Eveneens werd op 9 november 2011 voor een tweede
keer gearresteerd en aangehouden door de onderzoeksrechter. Hij bleef in
voorlopige hechtenis tot 7 december 2011. Bij zijn verhoor op 9 november
2011 gaf toe dat hij op 10 maart 2011 inderdaad opdracht
gaf aan zijn stiefdochter om bepaalde zaken te laten verdwijnen, maar dit
zouden privé dingen zijn geweest en geen boekhouding (onderkapt 3,
pagina's 71 e.v. straf dossier).

Feiten van sluikstorten: tenlasteleggingen D.1 t.e.m. 8

5. Tenlasteleggingen D.1, D.2 en D.3 (onderkapt 2,
2010 en . Op 4 juni 2010,
7 juli 2010 en 16 juli 2010 werden op de terreinen gelegen te
tussen vaststellingen gedaan van
sluikstortingen. In totaal ging het om minstens 750m³ afval, bestaande uit
allerlei steen- en betonpuin en tussen het puin zat ook metaal,
isolatiemateriaal, roofing en plastic (onderkapt 2, pagina 50 straf dossier).
Deze terreinen zijn gelegen naast een aanwervingslokaal van de
arbeiders dat in concessie is gegeven aan de dit is de
centrale van werkgevers aan de Er zijn twee toegangen
tot deze terreinen. Een ervan loopt langs een aanwervingslokaal van
arbeiders; de andere langs de op een terrein dat onder
toezicht van de valt. Op 4 juni 2010 werd voor de eerste keer
een enorm stort met bouwafval opgemerkt. Het gaat om een lading
equivalent aan ongeveer 20 vrachtwagens. Op 7 juli 2010 werd op
diezelfde terreinen opgemerkt dat ongeveer 15 vrachtwagens aan
bouwafval werden bijgestort. Het viel op dat de storting zeer onstructureerd
in rijen gebeurde. Op 16 juli 2010 meldde dat zij
op hun camera's vermoedelijk sporen van een nieuwe sluikstorting hadden
gezien. Er was namelijk te zien dat een trekker en oplegger wegreed van
de terreinen; de nummerplaten daarvan kon worden genoteerd en tevens
de vermelding op de zijwanden van het voertuig.
Er werd vastgesteld dat er ook effectief één nieuwe storting was gebeurd.
De toedanspoort, waarvoor normaal gezien enkel het
en beschikten over een sleutel, bleek volledig open te staan
terwijl de ketting en het hangslot nog aan de poort hingen. Na opzoekingen
bleek de chauffeur van de betrokken sleep te zijn,

naakte aan de politie een afvoerbewijs over van het door hem (naar eigen verklaring) gestorte puin op 18 oktober 2010 (onderkافت 2, pagina 79 strafdoossier). Dit afvoerbewijs sprak op naam van de firma te

Bij herverhoor op 10 maart 2011, 9 november 2011 en 6 december 2011 bleef de eerste beklagde elke betrokkenheid bij de eerdere stortingen op de betrokken terreinen ontkennen (onderkافت 2, pagina 177 strafdoossier; onderkافت 3, pagina 71 e.v. strafdoossier; onderkافت 3, pagina 551 strafdoossier).

6. Tenlastelegging D.4 (onderkافت 2, pagina 293 e.v. strafdoossier). Op 10 november 2010 meldde dat een grote hoop steenafval werd gestort op het terrein dat is gelegen op Het ging om het equivalent van 10 tot 11 opleggers. Op 3 november zou er nog geen afval hebben gelegen.

7. Tenlastelegging D.5. (onderkافت 2, pagina's 473 e.v. strafdoossier) On 18 november 2011 legde in naam van de klacht neer tegen omdat deze die dag op zijn bedrijf asbest zou hebben gestort. zou bij hem steengruis komen afladen en bevestigde dat de lading ook enkel steengruis bevatte maar bij controle bleek er ook asbest aanwezig. Uiteindelijk werd de lading met asbest dan terug opgehaald en afgeleverd bij te (onderkافت 2, pagina 485 strafdoossier).

gaf op 9 november 2011 deze feiten toe (onderkافت 3, pagina 71 e.v. strafdoossier).

8. Tenlastelegging D.6 (onderkافت 2, pagina's 511 e.v. strafdoossier). Op 27 november 2009 maakte de milieuambtenaar van Eeklo proces-verbaal op van vaststellingen die werden gedaan op vraag van mede-eigenaar van een terrein in de kadastraal gekend als Op dit terrein werd kort daarvoor gestart met het graven van sleuven voor de funderingen van een te bouwen woning en daarbij werd een grote hoeveelheid steenpuin teruggevonden, die vermoedelijk afkomstig was van het slopen enkele jaren voordien van de vroegere woning op dit terrein. Naast het steenpuin werd ook een oude koelkast en een oude kookpot teruggevonden.

Navraag bij de vroegere eigenaars van de afgebroken woning leerde dat zij de werken lieten uitvoeren door Deze bevestigde dat hij de werken uitvoerde onder zijn vroegere en inmiddels failliete Hij zou de werken hebben laten uitvoeren in onderaanneming door een derde persoon De vroegere eigenaar zou hem hebben gevraagd om de kelder niet te verwijderen en daarop een laagje grond te leggen. Hij vermoedde dat de ijskast in deze kelder heeft gestaan (onderkافت 2, pagina 526 strafdoossier; zie ook onderkافت 2, pagina 190 strafdoossier). Ook bij verhoor op 9 november 2011 en op 6 december 2011 verwijst hij naar (onderkافت 3, pagina 71 e.v. strafdoossier; onderkافت 3, pagina 553 strafdoossier). Laatstgenoemde

verklaarde bij verhoor dat het wel degelijk was die
instond voor de afbraakwerken. Hij zou wel eens geholpen hebben in het
weekend (onderkaft 2, pagina 553 strafdossier).

9. Tenlastelegging D.7 onderkaft 2, pagina's
621 e.v. strafdossier). Op 23 maart 2011 stelde de lokale politie van de
zone een sluikstort van bouwafval op een bouwgrond te
vast. De eigenaar van het perceel kwam door eigen navraag te
weten dat het storten de afgelopen zaterdag gebeurde door een oude
tractor die eigendom zou zijn van Wanneer de
politie navraag deed bij bevestigde zij dat
die zaterdag gebruik maakte van de tractor. In de
aanhangwagen van de tractor trof men nog een lading sloopafval aan met
gelijkaardige voertuigen als diegene die werden aangetroffen op het
sluikstort te Bij telefonische contactname zei
dat een persoon die voor hem werkte de storting had gedaan en
dat dit niet de bedoeling was. Hij beloofde het afval op te ruimen en naar
een verwerkingsbedrijf te brengen. Bij nazicht op 28 maart 2011 bleek het
afval inderdaad weg. Bij verhoor op 21 april 2011 verklaarde
dat hij het steenafval op het betrokken perceel had gestort maar
dat dit "van tijdelijke aard" was omdat reeds
was gesloten. Hij vertoonde de politie 3 verwerkingsbonnen van 26 maart
2011 waaruit zou moeten blijken dat het afval uiteindelijk werd verwerkt
door de

10. Tenlastelegging D.8 onderkaft 2, pagina
308 e.v. strafdossier). Op 20 november 2010 was een werfleider bij
getuige van een nieuwe sluikstorting van een berg
puinafval op het terrein van Hij
stopte met zijn voertuig voor de vrachtwagen waarop stond.
De vrachtwagenbestuurder verklaarde dat hij werkte
voor de firma uit en die morgen, samen met een
collega in een tweede vrachtwagen, in opdracht van
te puinafval te hebben vervoerd. Het puin zou afkomstig zijn van een
villa op de Na een eerste lading te hebben gebracht naar
bleek dit te duur voor zijn opdrachtgever en daarom
zou deze persoon van hem de opdracht hebben
gegeven om naar het betrokken terrein in de te rijden. Hij
zou de uitleg hebben gekregen dat daar een terrein
had waar ze een gebouw moesten afbreken en dat wanneer dit zou
gebeuren ze een "breker" zouden laten komen om het puinafval te sorteren
en weg te brengen.

bestuurder van de bevestigde dat zijn
vrachtwagens reden in opdracht van Het zou de
eerste samenwerking met deze firma zijn en hij kende de mensen van deze
firma niet, enkel een gsm-nummer, een BTW-nummer en een
facturatieadres. Aanvankelijk zou een BTW-nummer van
zijn opgegeven dat niet werd aanvaard door het systeem. Alles
zou telefonisch zijn geregeld. Uit telefonisch contact met één van zijn
chauffeurs wist hij dat ongeveer oud is en met een
rijdt. (onderkaft 2, pagina 323 e.v. strafdossier).

Bij hoorbaar specificeerde hoe de contacten met zijn verlopen. Hij beschreef hoe hij samen met zijn collega welke ook met een trekker reed naar een telefonisch opgegeven adres te reed. De persoon ter plaatse beschreef hij als

Deze persoon stelde zich voor als zijnde van en vroeg hen om hem te volgen naar een adres te om te laden. Deze persoon reed met een personenwagen, vermoedelijk type met een sticker van. Deze persoon zou dan opdracht hebben gegeven om een lading steenpuin, vermengd met ijzer, hout, glas en roofing naar de firma te te voeren. Hij zou ook een briefhoofd hebben gegeven met opschrift met adres te dat hij dan moest afgeven bij de firma. Hij kreeg ook nog een tweede papiertje van deze persoon met het adres van waarop ook de firma stond gedrukt. Deze persoon zou niet zijn meegegaan naar maar bleef wachten te. Na een eerste lading zou deze persoon dan opdracht hebben gegeven voor meer ladingen die dan naar de betrokken terreinen in het moesten gevoerd worden en dit omdat het te duur was bij. Er zou ook nog een tweede persoon op de werf te aanwezig zijn geweest die vertelde dat hij kwam helpen (onderkaft 2, pagina 343 straf dossier).

bezorfd de rechercheurs 2 CMR's voor het transport die werden ingevuld door de 2 chauffeurs. Daarop werd bij de "afzender of commissionair" telkens handgeschreven vermeld met respectievelijk de vermelding erbij. (onderkaft 2, pagina 332 en 333 straf dossier). Deze CMR's werden wel afgetekend door de opdrachtgever die zich noemde. Bij deze CMR van chauffeur kon deze naam trouwens ook worden herkend in de handtekening (het origineel is pagina 379 van onderkaft 2 van het straf dossier).

Tevens werd het briefhoofd bezorgd dat zou zijn afgegeven aan de chauffeur van met het adres van maar waarop ook stond gedrukt (onderkaft 2, pagina 373 straf dossier). Deze firma bleek bij nazicht voorganger van de huidige te zijn.

Navraag bij de nog bestaande uit en leerde de rechercheurs dat zij inderdaad eigenaar waren van hangaars op het facturatieadres dat aan de firma werd opgegeven. Zij zouden echter niet hebben ingestaan voor de werken aan het (onderkaft 2, pagina 330 straf dossier).

Navraag bij de leerde de rechercheurs dat de chauffeur van nochtans effectief meedeelde dat hij in opdracht van de reed. (onderkaft 2, pagina 329 straf dossier)

Navraag bij leerde de rechercheurs ook dat het niet te klopte dat de geplande afbraakwerken op het betrokken terrein

zouden zijn toegewezen aan de (onderkaft 2, pagina
328 straf dossier).

Het gebouw dat afgebroken werd bleek bij nazicht een
waarvan een zekere
eigenaar is (onderkaft 2, pagina 329 straf dossier).

Aangezien de link werd gelegd met de eerdere stortingen op de terreinen
van waarvan werd verdacht,
werd door de politie contact opgenomen met zijn werkgever
Daar leerde men dat met een voertuig van de firma reed,
namelijk een

Bij verder nazicht bleek dat de aannemer die het
afbraak effectief was; dit werd
bevestigd door de eigenaar van het gebouw (onderkaft
2, pagina 429 straf dossier).

Doorgedreven telefonieonderzoek leerde de rechercheurs ook dat het gsm-
nummer dat opgaf als dat van de persoon van
werd gebruikt door (onderkaft 3, pagina 26
straf dossier).

Op 10 maart 2011 verklaarde dat hij de afbraak in
in opdracht van uitbesteedde aan
omdat hij dit zelf niet kon doen (onderkaft 2, pagina 182
straf dossier). Hij ontkende verder elke betrokkenheid bij deze feiten. Hij
zou wel met zijn grijze auto op de werf geweest zijn om te kijken of zijn
onderaannemer bezig was (onderkaft 2, pagina 184 straf dossier). Ook bij
zijn verhoor op 9 november 2011 bleef elke
betrokkenheid ontkennen, zelfs wanneer hij geconfronteerd werd met het
telefonieonderzoek (onderkaft 3, pagina 71 e.v. straf dossier). Bij verhoor op
6 december 2011 gaf toe dat hij twee opleggers van in
totaal 60 ton in zijn opdracht liet dumpen door de chauffeurs van de firma
Hij zou zich hierbij hebben uitgegeven als
Hij deed dit omdat hij in geldproblemen zat. Hij gebruikte een afzonderlijke
SIM-kaart voor zijn gsm om dit te doen (onderkaft 3, pagina 552
straf dossier).

Op 25 november 2010 verklaarde dat hij bezig was met
de afbraak van een gebouw te en in
onderaanneming werkte Al het afval zou naar
worden gebracht (onderkaft 2, pagina 359
straf dossier). Op 11 april 2011 verklaarde dat hij sinds
januari 2011 zelfstandige is en voordien voor de werkte. Hij
zou in opdracht van we werken hebben uitgevoerd; één
te eind november 2010 en één te Dit laatste werk
betr. net Er moest puin worden weggevoerd.
zou op de werf bij hem zijn gekomen met een stukje papier waarop
stond gedrukt en hij zou hem laten weten hebben
dat dit de eigenaar was en dat het puin ook op die naam moest worden
afgevoerd naar Hij zou
niet op de werf hebben gezien met vrachtwagens van toen

hij daar was. De overeenkomst met zou mondeling zijn geweest en het was de eerste beklaagde die moest instaan voor de afvoer van niet-recupereerbaar materiaal (onderkaft 2, pagina's 288 e.v. strafdossier).

Feiten van sluikstorten: tenlastelegging D.9

11. onderkaft 2, pagina's 457 e.v. strafdossier.
Op 8 februari 2011 legde dacht neer tegen
wegens het sluikstorten een maand voordien van een berg puin op
een stuk grond op de waarvan haar
echtgenoot medeëigenaar was. Zij zou hiervan op de hoogte zijn gebracht
door chauffeur bij aan wie
de opdracht zou hebben gegeven voor het storten en dit
met het verbaal dat de grond zijn eigendom zou zijn.

werkzaam bij (de nieuwe firma naam
var) verklaarde hier zelf over dat het afval afkomstig was van
de afbraakwerken aan de Hij zou van
de kraanman (die reed met een bestelwagen met het opschrift op die
werf opdracht hebben gekregen om verschillende vrachten over te brengen
naar (zie ook hieronder) en op vraag van diezelfde
kraanman een vracht hebben gelost ter hoogte van de verbrandingsoven te
Hij zou toen een telefoonnummer gekregen hebben van de
zogezegde eigenaar van deze grond (onderkaft 2, pagina 470 strafdossier).

Bij verhoor op 9 november 2011 en op 6 december 2011 ontkende
iets te maken te hebben met deze feiten. Hij zou de werken
hebben uitbesteed aan (onderkaft 3, pagina 71 e.v.
strafdossier; onderkaft 3, pagina 553 strafdossier).

Feiten van sluikstorten: tenlastelegging D.10

12. onderkaft 2, pagina's 557 e.v. strafdossier.
Op 20 april 2011 merkten rechercheurs van de federale gerechtelijke politie
op dat ter hoogte van een kruispunt in Waarschoot een vrachtwagen met
vermelding volgeladen met puin stond. De
nummerplaat van de vrachtwagen was afgeleverd aan
Zij volgde de vrachtwagen en zagen hoe de
lading werd gelost op het terrein achter de woning te
dat medeïgendom is van onder meer
en

De hoeveelheid afval die op dit terrein lag was enorm groot en uit een
uitgeprinte foto van 'Google Earth' van 8 april 2007 die de rechercheurs bij
hun proces-verbaal voeden bleek dat toen reeds materiaal lag opgestapeld
achter de woning van (zie navolgend proces-
verbaal onderkaft 2, pagina's 568 e.v.).

Van dit terrein werden op 30 juli 2011 ook luchtfoto's genomen (onderkaft 3, pagina's 33 e.v. straf dossier) en gewone foto's op 10 november 2011 (onderkaft 3, pagina's 519 e.v. straf dossier).

De rechercheurs werden geïnformeerd dat het puin/afval en de grond op dit terrein grotendeels afkomstig zou zijn van de beroepsactiviteiten van

Het gegeven zou gekend zijn geweest in de sector van de sloop- en afvalverwerking, in zoverre dat daar zou worden gesproken van een oneerlijke concurrentie omdat de tweede beklaagde het gegenereerde afval niet reglementair afvoerde (onderkaft 3, pagina 47 straf dossier).

Op 9 november 2011 verklaarde dat het puin op het terrein afkomstig was van diverse afbraakwerken. Hij stortte het puin daar ter plaatse en sorteerde er de bruikbare recuperatiestenen uit. De stenen werden ter plaatse in een hangar gestapeld en bestemd voor verkoop. Het puin zou er maximaal twee jaar hebben gelegen; voordien zou er ander puin hebben gelegen dat hij liet afvoeren. Geconfronteerd met de uitprint van Google Earth van 2007 verklaarde hij dat er altijd wel wat puin had gelegen en hij zich niet meer herinnerde sinds wanneer hij er puin was beginnen opslaan. Twee jaar voordien zou hij alles wel hebben laten opruimen en dan zou hij opnieuw begonnen zijn. Mogelijk zou ook zijn broer er wat hebben bijgestort, maar dit zou niet veel zijn geweest. Hij gaf toe dat hij wist dat hij voor het stapelen en breken van het materiaal geen vergunning had. Ook de opgeslagen grond zou van hem zijn geweest en afkomstig van verschillende werven. De bedoeling hiervan zou zijn geweest om de grond te hergebruiken als aanvulgrond op andere werven.

Op 9 november 2011 verklaarde dat dit puin daar werd gestort door zijn broer. Hij was daar als medeëigenaar van de grond van op de hoogte en heeft ook nooit gezegd tegen zijn broer dat hij daar niet mocht storten. Zijn broer zou het terrein al 5 of 10 jaar gebruiken (onderkaft 3, pagina's 71 e.v. straf dossier).

Bij verhoor op 9 november 2011 verklaarde dat het opgeslagen steenpuin en de grond door haar werden gestort en dat zij daarvoor haar toestemming gaf (onderkaft 3, pagina 480 straf dossier).

Uit documenten die aan de rechercheurs bezorgde kan worden afgeleid dat bijvoorbeeld in de periode van eind februari tot begin maart 2009 301 ritten gebeurden voor een totale afvoer van ongeveer 8.054.280 kg (onderkaft 3, pagina 468 straf dossier).

Feiten van sluikstorten: tenlasteleggingen D.11 en D.12

13. Tenlastelegging D.11. Naar aanleiding van de eerste vaststellingen van de opslag te stelden de rechercheurs nog een andere stortplaats vast namelijk in Ook voor deze stortplaats bleek aan de hand van de gegevens van Google Earth dat daar reeds van voor 8 april 2007 afval was opgeslagen (onderkaft 2, pagina 570 straf dossier).

Op 1 mei 2011 werd vastgesteld dat een deel van het aldaar opgeslagen afval was verdwenen. Op het perceel stond wel een kraan met vermelding [onderkaft 3, pagina 22 straf dossier]. Er werden tevens foto's genomen van de toestand van dit terrein (onderkaft 3, pagina 513 e.v. straf dossier).

verklaarde hierover bij verhoor op 9 november 2011 dat de grond die er lag door hem werd achtergelaten. Het zou volgens hem kunnen dat er een tweetal vrachtwagens steenpuin lagen. Hij zou het perceel mogen gebruiken van de eigenaars. Er zou volgens hem niet veel puin liggen (onderkaft 3, pagina 63 straf dossier).

14. Tenlastelegging D.12 (navolgend proces-verbaal onderkaft 3, pagina 556 straf dossier). De federale gerechtelijke politie stelde op het bedrijfsadres/woonplaats van en diens ook een hoop afval vast.

*Feiten van valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken:
tenlasteleggingen A.1, A.2 en B*

15. Tenlastelegging A.1 (onderkaft 2, pagina's 490 e.v. straf dossier). Zoals hierboven vermeld faxte naar de federale gerechtelijke politie een afvoerdokument als bewijs dat hij de berg afval die hij op 16 juli 2010 (volgens hemzelf per vergissing) stortte op de terreinen van terug had afgevoerd. Aangezien dit dokument verschuimende elementen bevatte die wezen op valsheid werd daarvoor een apart aanvankelijk proces-verbaal opgesteld.

verklaarde hierover op 10 maart 2011 na zijn arrestatie dat hij de lading zelf afleverde bij die nog steeds documenten met de hoofding zouden gebruiken (onderkaft 2, pagina 177 straf dossier). Hij herhaalde dit bij verhoor op 9 november 2011 (onderkaft 3, pagina 71 e.v. straf dossier). Navraag bij de te leerde de rechercheurs dat dit niet klopte en dat er op 18 oktober 2010 ook geen enkele vracht werd geregistreerd met de nummerplaat vermeld op het document. Op 6 december 2011 bekende uiteindelijk dat het formulier vals was. Hij bracht het puin zelf naar een werf in waar hij het bij reeds aanwezig puin stortte. Nadien zou hij alle puin hebben opgeladen en hebben overgebracht naar de Het valse formulier kreeg hij van iemand die bij werkte (onderkaft 3, pagina 551 straf dossier).

16. Tenlasteleggingen A.2 (onderkaft 2 pagina's 604 e.v. straf dossier). Op 17 mei 2011 legde klacht neer tegen Zij is de zaakvoerder van de firma die een factuur kreeg toegestuurd van de firma voor het huren van machines (o.a een kleine kraan van het merk LOXAM). De factuur sloeg echter op machines die zij niet hadden gehuurd. Bij

meldde men dat zij van de firma nochtans een handgeschreven fax hadden ontvangen (onderkaft 2, pagina 611 strafdossier) met een leveringsadres. Bij nazicht bleken op dit adres bouwwerken aan de gang door

Op 9 november 2011 verklaarde dat hij hiervan niets afwist en hij verwees naar omdat het leveringsadres voor het gehuurde materiaal ook een werf zou geweest zijn die hij aan laatstgenoemde mondeling had doorgegeven (onderkaft 3, pagina's 71 e.v.). Op 17 november 2011 verklaarde op 17 november 2011 hierover dat

inderdaad op een bepaald moment een kleine kraan van het merk LOXAM had laten bezorgen. Hij zou die kraan niet hebben gebruikt omdat ze te klein was. Het bestellen van kranen was volgens hem de verantwoordelijkheid van (onderkaft 3, pagina 312 strafdossier). Op 6 december 2011 gaf toe dat hij de kraan bestelde via een fax die hij verstuurdde in een tankstation.

zou op de hoogte zijn geweest en het idee zou van hen beiden zijn gekomen (onderkaft 3, pagina 554 strafdossier).

17. Tenlastelegging B (onderkaft 2, pagina's 707 e.v. strafdossier) On 23 mei 2011 lende bestuurder van klacht neer tegen

Op 18 april 2011 kreeg de firma de vraag voor een prijs offerte van betonbuizen. Er werd gevraagd om deze door te faxen, op naam van Deze fax werd ondertekend met deze naam in de brievenbus van de firma bezorgd (onderkaft 2, pagina 713 strafdossier). De levering gebeurde volgens afspraak op 29 april 2011 waarbij de chauffeur van de firma werd opgewacht door iemand om dan naar de eigenlijke plaats van levering te rijden. Op 30 april 2011 werd een factuur gestuurd door de firma naar die terugfaxte dat de factuur niet voor hem was bestemd.

is een bestaande klant van de firma en bij telefonische contactname verzekerde hij dat de bestelling niet van hem kwam maar merkte de buizen wel op aan een werf in de

Van de bouwheer van deze werf vernam men dat de afbraakwerken gebeurden door De bouwheer bevestigde dat hem vertelde dat die buizen voor een andere werf van hem bedoeld waren maar dat daar momenteel geen plaats was om ze te leggen (onderkaft 2, pagina 726 strafdossier).

Op 9 november 2011 verklaarde dat hij hiervan niets afwist en hij verwees naar omdat de werf waar de buizen werden teruggevonden ook zo een werf zou geweest zijn die hij aan laatstgenoemde mondeling had doorgegeven (onderkaft 3, pagina's 71 e.v.). Op 17 november 2011 verklaarde hierover dat hij

inderdaad op die werf werkte voor Hij zou dan op een dag hebben gezien dat er nieuwe betonbuizen lagen en liet hem weten dat die daar mochten blijven liggen (onderkaft 3, pagina 312 strafdossier). Bij verhoor op 6 december 2011 gaf toe dat hij de buizen bestelde door middel van een fax die hij verstuurdde vanuit een tankstation op naam van zou hiervan op de hoogte zijn geweest (onderkaft 3, pagina 554 strafdossier).

Feiten van oplichting: tenlasteleggingen C.1 t.e.m. C.6

18. Tenlastelegging C.1 (onderkaft 2, pagina's 362 e.v. strafdossier en onderkaft 2, pagina's 432 e.v. strafdossier). Gelet op de vermoedens die bestonden dat de opdrachtgever voor het vervoer van de ladingen afval door op 20 november 2010 zich op een valse manier had uitgegeven voor om op die manier het afval te kunnen factureren op het adres van de gelijklopende en het afval te kunnen leveren aan werd hiervoor ook een afzonderlijk aanvankelijk proces-verbaal opgesteld. De relevante feiten daarover werden hierboven reeds weergegeven. Voor deze feiten werd ook apart klacht neergelegd door

19. Tenlastelegging C.2 (onderkaft 2, pagina's 387 e.v. strafdossier en onderkaft 2, pagina's 432 e.v. strafdossier). Op 11 december 2010 legde die bouwondernemer is te klacht neer tegen onbekenden omdat hij van te een factuur had ontvangen voor meerdere afvalstortingen op zijn naam. Hij zou deze stortingen echter nooit hebben verricht. gaf hem ook de nummerplaat van het voertuig waarmee de stortingen werden vervoerd. Deze nummerplaat behoorde toe aan voor een landbouwtractor van haar bedrijf te. is de moeder van Voor deze feiten werd ook apart klacht neergelegd door

Op 10 maart 2011 gaf toe dat de nummerplaat van zijn moeder is. Hij zou echter nooit met die tractor puin hebben afgevoerd op naam van (onderkaft 2, pagina 186 strafdossier). Ook bij verhoor op 9 november 2011 en op 6 december 2011 verklaarde niets af te weten van deze feiten (onderkaft 3, pagina 71 e.v. strafdossier; onderkaft 3, pagina 552 strafdossier).

20. Tenlastelegging C.3 (onderkaft 2, pagina's 604 e.v. strafdossier). Deze feiten ten aanzien van en de daarmee gepaarde valsheid werden hierboven reeds besproken.

21. Tenlastelegging C.4 (onderkaft 2, pagina's 707 e.v. strafdossier). Deze feiten ten aanzien van en het daarmee gepaarde gebruik van een vals stuk werden hierboven reeds besproken.

22. Tenlastelegging C.5 (onderkaft 2, pagina's 741 e.v. strafdossier). Op 15 juni 2011 legde veiligheidsadviseur van klacht neer tegen Laatstgenoemde zou de opdracht hebben gegeven voor transport van meerdere vrachten onzuiver betonpuin van een werf van een bestaande klant,

Inbreuken op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening: tenlastelegging E

24. Op 20 april 2011 stelde de stedenbouwkundig ambtenaar van een proces-verbaal van vaststelling op voor onveranderde sloot- en verbouwingswerken op het perceel gelegen te kadastraal gekend als en eigendom van en diens echtgenote en legde een bevel tot staken op. Op de foto's is te zien dat de volledige afbraak van een achterbouw van de woning aldaar aan de gang was. Het afval lag gestort in de voortuin van de woning onderkapt 2, pagina's 495 e.v. strafdossier). De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigde het stakingsbevel (onderkapt 3, pagina 620 en pagina 641 strafdossier).

Op 5 oktober 2011 werd een proces-verbaal opgemaakt wegens doorbreking van dit stakingsbevel (onderkapt 3, pagina 615 strafdossier). Op 4 januari 2012 werd een tweede doorbreking vastgesteld (onderkapt 3, pagina 632 strafdossier). Op 17 juli 2012 werd uiteindelijk een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor deze verbouwingen (onderkapt 3, pagina 703 strafdossier).

Inbreuken op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening: tenlastelegging F

25. Naar aanleiding van de vaststelling dat de terreinen te (kadastraal gekend als: waarvan onder meer en medeëigenaar zijn, gewoonlijk werden gebruikt voor het storten van steenpuin en het stapelen van grond, werd door de stedenbouwinspectie proces-verbaal opgesteld en door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 16 november 2011 een stakingsbevel bekrachtigd (onderkapt 3, pagina's 564 e.v. strafdossier).

Het gaat om volgende vaststellingen:

- perceel werd zonder stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruikt voor het opslaan van grond; er waren vier grote hopen grond gestockeerd rechts van de woning in opbouw; tevens lag er een hoop met steenpuin vervuilde grond van ongeveer 40 m³;
- een deel van de percelen en achter de bestaande gebouwen, werd zonder stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruikt voor het stapelen van steenpuin; rechts lag een zeer grote hoop steenpuin (lengte 44m en breedte variërend van 22m tot 10m) met een hoogte van meer dan 8m; links was een soort berm van steenpuin aangelegd (lengte 52m en breedte variërend van 4,5m tot 8m) en een gemiddelde hoogte van 3m; op deze berm lag een autowrak;
- achter de grote hoop lag een hoop boomstronken en wortels van ongeveer 130 m³; links van de boomstronken lagen twee oude brandstoftanks van ongeveer 6000L; achteraan lag ongeveer 75 m³

stenen en steenafval gestapeld; hiervan werden de goede stenen gekuist en gerecupereerd; dit terrein was omzoomd door een rij populieren;

- achter de populieren lagen een hoop zand (ongeveer 180 m³) en een grote hoop zavel (ongeveer 1000 m³) gestapeld.

Op 21 december 2012 gaf de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorwaardelijke toelating aan _____ voor het verwijderen van de voorraden zand en teelaarde (onderkapt "stukken na beslissing tot dagvaarding of na nemen van eindvordering").

Op 5 februari 2013 gaf de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur onder dezelfde voorwaarden toelating tot verwijdering van de grote stapel "teelaarde".

Op 11 maart 2013 stelde de bouwinspectie vast dat de hopen gestapelde grond en steenpuin nog grotendeels onaangeroerd aanwezig waren op de terreinen. Wel was de stapel grond met steenpuin kleiner dan bij de oorspronkelijke vaststelling. Hiervoor werd een navolgend proces-verbaal van doorbreking van het stakingsbevel opgemaakt (onderkapt "stukken na beslissing tot dagvaarding of na nemen van eindvordering").

Op 3 april 2013 stelde de bouwinspectie vast dat een hoop aarde op het perceel _____ in tegenstelling tot de vaststellingen van 11 maart 2013, niet werd afgevoerd maar enkel werd opengeduwd door een tractor teneinde het gestockeerde veevoeder te kunnen bereiken. Bovendien werd vastgesteld dat op het terrein een bijkomende hoop zand en zavel, een hoop wortelstronken en afval waaronder autobanden en een stapel boomstammen werden gestort, waardoor een nieuw proces-verbaal van doorbreking van het stakingsbevel werd opgemaakt (onderkapt "stukken na beslissing tot dagvaarding of na nemen van eindvordering").

Inbreuken op het milieuvergunningsdecreet: tenlasteleggingen G en H

26. Uit de verdere vaststellingen door de federale gerechtelijke politie op de terreinen te _____ blijkt dat op het landbouwbedrijf uitgebaat door de vierde beklagde _____ mest verspreid is opgeslagen, in een niet ommuurde mestvaalt en zonder opvangmogelijkheid voor mestsappen (zie foto's, onderkapt 3, pagina's 538 e.v. strafdossier).

Dossier met referentie II

27. Tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, C.1, C.2 en C.3 (OK 1). Op 24 november 2011 legde de personeelsverantwoordelijke van _____ klacht neer tegen één van zijn werknemers,

omdat twee andere medewerkers van de firma hadden verklaard dat:

- een voertuig van de firma zou gebruiken voor privé verplaatsingen en in het weekend, terwijl dit volgens het arbeidsreglement niet toegelaten was;
- zij door waren gevraagd om voor hem te werken op zaterdagen en feestdagen op een drietal adressen te die allen oelegen waren langsheen wegenbouwwerken van en waarvoor blijktbaar ook materialen van de gebruikte.

Dit terwijl de afspraak binnen de firma is dat wanneer men op een werf wordt aangesproken door een privé-persoon voor het uitvoeren van werken deze wordt doorverwezen naar de werfleider die dan een offerte opstelt in naam van de firma. Tevens zou aan deze werknemers hebben laten verstaan dat hij toelating had voor het gebruik van het materiaal van de firma, terwijl dit niet zo was. Een van de werknemers zou aanwezig geweest zijn bij een tiental werken waar op deze manier met materiaal van de firma werken uitvoerde. In de wagen die door werd gebruikt zouden na zijn arrestatie ook 13 bidons met mazout zijn aangetroffen waarvoor geen verklaring kon worden gegeven. Hij zou hiermee kranen die hij gebruikte hebben bijgevuld.

zou ook aan nog een andere werknemer hebben gevraagd om voor werken die hij voor eigen rekening uitvoerde met zijn persoonlijk voertuig buizen te gaan halen op een werf van de firma. Verder zou:

metalen afkomstig van de werven van de firma (uitgegraven riooldeksels, rioolputten, etc.) laten ophalen en zelf verkopen.

Op 13 februari 2012 kon reeds een schadebegroting opmaken. De kosten ten gevolge van diefstal van materiaal en het onrechtmatig gebruik daarvan worden voor de periode van mei 2011 tot november 2011 geraamd op 11.997,16 euro en de schade door diefstal van brandstof, oude metalen en door het onrechtmatig gebruik van de firmawagen op 2.500,00 euro (pagina 18, onderkast 1).

werd over deze feiten verhoord op 28 februari 2012 (pagina 22 strafdossier). Hij ontkende de aantijgingen volledig. De werken die hij uitvoerde als zelfstandige hij derden oebeurden volgens hem steeds met toestemming van Hij

zou daarvoor nooit materialen van de firma hebben gebruikt, benoudens een kraan, waarvoor hij ook toestemming had en waarvoor de kost van gebruik ook werd afgetrokken van zijn loon. Ook de klanten zouden steeds hebben geweten dat de werken niet door werden uitgevoerd. Ook andere werknemers zouden deraelike werken hebben uitgevoerd. Hij gaf wel toe dat hij het voertuig ook gebruikte voor privé-doeleinden terwijl hij ervan op de hoogte was dat dit niet mocht. De mazout die in deze auto werd aangetroffen na zijn arrestatie was volgens hem niet gestolen en zou afkomstig zijn geweest van een werf te

Hij zou de brandstof nodig hebben gehad voor een kraan op een werf in. Hij ontkent ook iets te maken te hebben gehad met de

diefstal van oude metalen. Het zouden een zekere en zijn die dit deden en nu alles op hem probeerden te schuiven.

28. Tenlasteleggingen B.2 en C.4 (GE.18.L7.968-12; OK 2). Op 13 februari 2012 deed [redacted], werfleider bij [redacted], aangifte van het feit dat op een werf van de firma te [redacted] werd vastgesteld dat een grote hoeveelheid aarde (250 m³) werd gestolen. De eigenaar van de grond zou hebben bevestigd dat op twee zondagen ongeveer 25 wagens aarde werden weggereden. Hij vermoedde dat dit het werk was van [redacted].

De eigenaar van het terrein, [redacted], bevestigde dat [redacted] hem voor nieuwjaar vroeg om de teelaarde van [redacted] voor hem op te laden (pagina 9, onderkaft 2). Hij zou dit hebben gedaan omdat hij wist dat [redacted] voor [redacted] werkte en hij ervan uitging dat hij dit vroeg in opdracht van zijn werkgever. [redacted] zou dan op twee zondagen zijn langsgelopen met een tractor met aanhangwagen van een zekere [redacted]. Het zou telkens om 10 tot 15 ton per vracht zijn gegaan. Hij werd voor de eerste lading betaald door [redacted] maar na de laatste ladingen, hoorde hij niets meer van hem.

Bij verhoor ontkende [redacted] elke betrokkenheid bij deze feiten.

29. Tenlasteleggingen D en E.1 (GE.21.LA.48519-12, OK 3). Op 26 juni 2012 deed de directeur van [redacted] aangifte van het feit dat hij in mei-juni 2012 in opdracht van [redacted] goederen had geleverd bij iemand te [redacted] maar bij nazicht tot de constatacie was gekomen dat het door [redacted] opgegeven BTW-nummer niet meer bestaande was en hieraan een faillissement in 2003 was gekoppeld. Toen hij daarop besloot om de goederen terug op te halen zag hij dat een deel van de goederen ondertussen was verdwenen.

Bij verhoor ontkende [redacted] elke betrokkenheid bij deze feiten. Hij zou de materialen die hij op de bewuste werf nodig had bij twee andere leveranciers te [redacted] en [redacted] hebben besteld; hij bezorgde de ondervragers ook twee facturen van deze firma's die dit zouden moeten bewijzen. Hij protesteerde de facturen van [redacted] daarom ook.

Bij herverhoor op 4 maart 2013 specificeerde de directeur van [redacted] dat een eerste levering aan [redacted] gebeurde in april 2012. De factuur voor deze levering zou hij wel hebben betaald. Er werd toen een ander BTW-nummer opgegeven. Bij de volgende bestelling voor het adres te [redacted] in mei 2012 werd dan voor het eerst het kwestieuze (vervallen) BTW-nummer opgegeven. De chauffeur van [redacted] zou bij een tweede levering op dit adres te [redacted] in juni 2012 ook hebben gezien dat de regenputten die reeds in de grond zaten op die werf niet hun (reeds geleverde) putten waren. Er werd toen door [redacted] nog een bestelling geplaatst in juni 2012 voor nog een andere werf te [redacted]. Hij zou toen wantrouwig zijn geworden en hebben gemerkt dat het BTW-nummer dat werd opgegeven door [redacted] niet meer mocht worden gebruikt. Het grootste deel van de geleverde goederen werd teruggevonden her en der verspreid op verschillende adressen te [redacted]. [redacted] bezorgde de politie ter staving van dit alles tevens een dossier met leveringsbonnen, facturen, creditnota's (voor de gerecupereerde goederen) etc., evenals een kopie van de aangetekend brieven (van 22 juni 2012 en 13 juli 2012) waarmee [redacted].

de kwestieuze facturen protesteerde en terugstuurde.
Tevens toonde hij aan de politie sms-berichten tussen hemzelf en
op 20 en 21 juni 2012 waarin hij aandrang op betaling van een
achterstallig bedrag van 25.091,9 euro en waarin vroeg
om toch nog klinkers te leveren en herhaaldelijk beloofde te zullen betalen.
Het deel van de goederen dat niet werd teruggevonden zou uiteindelijk een
bedrag van 2.147,36 euro vertegenwoordigen.

30. Teniastelegging C.5 OK 4). Op 7 mei 2012
doet de materiaalverantwoordelijke van aangifte van het feit
dat hij die morgen bericht kreeg dat één van zijn medewerkers,
die in onderaanneming zou werken voor
materiaal zou hebben opgeladen van een werf te in zijn
persoonlijke camionette.

Bij een doorzoeking van de bestelwagen vond men inderdaad verschillende
vuilzakken en een doos met verkoopstukken voor buizen.
verklaarde aanvankelijk dat deze van hem waren en dat hij daar een
aankoopbewijs kon van voorleggen. Hij liet zelfs door een kennis een
bestelbon voor gelijkaardige materialen brengen ten bewijze hiervan.

Even later, wanneer hij werd meegenomen naar het commissariaat voor
verder onderzoek, bekende echter de diefstal. Hij
verklaarde dat hij de intentie had om deze materialen te ontvreemden voor
eigen gebruik.

31. Tenlastelegging E.2 OK 5). Op 4 juni 2012
doet aangifte van het feit dat zij door een
die in onderaanneming in de straat werkte twee smeedijzeren
hekkens had laten uitgraven met de overeenkomst dat hij het afval ging
wegdoen maar niet de hekkens zelf. zou de hekkens
echter toch hebben meegenomen en deze na herhaaldelijk aandringen nog
steeds niet hebben teruggegeven.

Bij verhoor verklaarde dat hij inderdaad werken had
uitgevoerd op vraag van Laatstgenoemde zou bij het
afvoeren van het afval hebben laten weten dat zij niets meer moest
hebben. Hij zou toen alles hebben afgevoerd, inclusief het hekken en dit op
het oud ijzer hebben gegooid. De beschuldiging van diefstal zou er
gekomen zijn op het moment dat hij een factuur stuurde.

Beoordeling

Referte I

32. Voor een goede orde van zaken worden hieronder eerst de feiten
die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen onder D besproken.

Tenlasteleggingen onder D (sluikstorten)

33. De onder deze tenlasteleggingen vermelde feiten, gepleegd onder gelding van het decreet van 2 juli 1981, zijn na de inwerkingtreding van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen ("Materialendecreet") op 1 juni 2012, nog steeds strafbaar gesteld, thans als overtreding van art. 12, §1, van het vermelde Materialendecreet.

34. De feiten, voorwerp van de **tenlasteleggingen D.1 tot en met D.8** werden (in conclusie) niet langer betwist door de eerste beklagde. Hij werpt wel op slechts verantwoordelijk te zijn voor een deel van de vermelde hoeveelheden afval. Voor tenlastelegging D.8 wordt ook verwezen naar de rol van de vijfde beklagde. De eerste beklagde kan zich echter onmogelijk verschuilen achter de (uitvoerende) rol die anderen eventueel hebben gespeeld, nu uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummers 5 tot en met 10) blijkt dat hij bij elk van deze feiten een beslissende rol had. Dit blijkt onder meer uit de gelijkaardige modus operandi die steeds werd gehanteerd bij het sluitstorten. Voor de tenlasteleggingen D.1 tot en met D.4 en D.8 blijkt dit ook uit het feit dat de stortingen telkens gebeurden op dezelfde plaats (terreinen van

en dat deze terreinen niet alleen goed bekend waren door de eerste beklagde als werknemer van maar dat hij er ook toegang toe had. Voor het feit, voorwerp van de tenlastelegging D.8 komt daar nog bij dat het bedrijfsvoertuig van de eerste beklagde werd herkend door één van de chauffeurs aan wie de opdracht werd gegeven om het afval te dumpen en dat ook het gsm-nummer dat door de opdrachtgever aan deze chauffeur werd meegegeven kon worden geïdentificeerd als het gsm-nummer van de eerste beklagde. De eerste beklagde gaf bij verhoor uiteindelijk ook toe dat hij het was die de opdracht gaf om het afval te dumpen. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.1 tot en met D.8 zijn bewezen voor de eerste beklagde. Hij handelde niet louter door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid maar opzettelijk in de zin van art. 16.6.3, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna aangeduid als "DABM"). Ook het mededaderschap van de vijfde beklagde aan dit laatste feit, voorwerp van de tenlastelegging D.8, staat vast, gelet op zijn verklaring van 25 november 2010 en op het feit dat de chauffeur die het afval wegvoerde ook sprak van een tweede persoon die de opdrachtgever kwam helpen. Ook hij handelde niet louter door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid maar opzettelijk in de zin van art. 16.6.3, §1 DABM.

35. Het feit, voorwerp van de **tenlastelegging D.9** wordt in conclusie betwist door de eerste beklagde. Dit feit werd volgens hem enkel gepleegd door de vijfde beklagde. Uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 11) blijkt duidelijk dat de vijfde beklagde in ieder geval opdracht heeft gegeven voor deze sluitstorting: de vrachtwagenbestuurder verklaarde immers dat de opdracht voor deze storting hem werd gegeven door een kraanman op de werf die reed met een witte bestelwagen met opschrift De vijfde beklagde verklaarde zelf te

hebben gewerkt voor dit bedrijf. verklaarde ook dat deze kraanman hem een briefje meegaf waarop stond vermeld dat de verwerking van het afval mocht gefactureerd worden aan

De vijfde beklaagde verklaarde dat hij dergelijk briefje eerder had gekregen van de eerste beklaagde (onderkast 2, pagina's 288 e.v. strafdossier). Dit feit is dus in ieder geval bewezen voor de vijfde beklaagde. Dat deze opdracht door hem werd gegeven in samenspraak met de eerste beklaagde blijkt eveneens duidelijk uit de gegevens van het strafdossier (zie ook randnummer 23 in verband met de oplichting van

De eerste beklaagde was dus in ieder geval mededader. De eerste en vijfde beklaagde handelden niet louter door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid maar opzettelijk in de zin van art. 16.6.3, §1 DABM.

**36. Onder de tenlastelegging D.10 worden de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde als (mede)daders vervolgd voor het achterlaten, beheren of overbrengen van afvalstoffen op het terrein te
namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid puin
waaronder:**

- grond;
- steenpuin;
- grof steenpuin;
- stenen;
- steenafval;
- boomstronken en wortels;
- zand;
- zavelgrond;
- zwarte grond;
- groenafval;
- 1 voertuigwrak;
- 2 ondergrondse uitgebroken tanks;
- resten van eternitplaten;
- oud ijzer;
- tuinafval met daartussen plastic;
- verontreinigde grond die werd gebruikt voor de ophoging van grond.

De eerste beklaagde betwist deze feiten volledig. Hij wijst er op dat hij slechts blote medeëigenaar is van het perceel te en aldus geen invloed had op het gebruik van deze grond. Hij zou er ook nooit afval hebben achtergelaten.

De tweede beklaagde betwist de feiten:

- de opslag van "grond" en "zand" waren volgens hem niet strafbaar aangezien hij niet de bedoeling had zich van deze stoffen te ontdoen; integendeel zou hij deze gebruiken in het kader van zijn bedrijfsactiviteiten en zou het gaan om een tijdelijk gegeven

aangezien het zand en de teelaarde bij een volgende opdracht opnieuw werd aangewend;

- het achterlaten van "1 voertuigwrak", "2 ondergrondse uitgebroken tanks", "resten van eternitplaten", "oud ijzer" en "tuinafval met daartussen plastic" zou niet door hem zijn gebeurd, minstens zou daarvan niet het bewijs worden geleverd; hij wijst in dat verband ook op het feit dat hij slechts blote medeëigenaar is van het betrokken perceel te
- voor de opslag van een niet nader te bepalen hoeveelheid "puin", "steenpuin", "grof steenpuin", "stenen", "steenafval", "boomstronken en wortels", "zand", "zavelgrond", "zwarte grond" en "groenafval" wijst hij er op dat hij eveneens niet de bedoeling had zich van deze stoffen te ontdoen nu hij deze kon aanwenden in zijn bedrijfsvoering, zodat dit niet allemaal als afvalstof kan worden gecatalogeerd.

Verder wijst de tweede beklagde op het feit dat dit alles kaderde in een situatie van pertinent plaatsgebrek, dat de opgeslagen materialen in functie stonden van zijn bedrijfsvoering zodat het ging om een tijdelijke situatie. Hij houdt ook voor dat er inmiddels opmerkelijke inspanningen zijn gebeurd om de situatie te herstellen.

De derde beklagde heeft zich ter terechtzitting bij dit verweer van de tweede beklagde aangesloten.

De vierde beklagde betwist eveneens de feiten. Zij wijst er op dat zij hoogstens de toestand op het betrokken perceel heeft gedoogd maar zelf niet verantwoordelijk was voor de opgeslagen materialen.

Het verweer van de tweede en derde beklagde dat bepaalde van de op het betrokken perceel opgeslagen materialen niet zouden kunnen worden gecatalogeerd als "afvalstoffen" kan niet worden gevolgd. Afvalstof is elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen (art. 2, 1° Afvalstoffendecreet, thans art. 3, 1°, Materialendecreet). Het beheer van afvalstoffen houdt in "de inzameling, het vervoer, de nuttige toepassing en verwijdering van afvalstoffen, met inbegrip van het toezicht op die handelingen en de nazorg voor de stortplaatsen na sluiting" (art. 2, 5°, Afvalstoffendecreet, vgl. thans art. 3, 7°, Materialendecreet). De bepalingen van het Afvalstoffendecreet (en thans het Materialendecreet) zijn de uitvoering van de afvalstoffenrichtlijnen (Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen en thans Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen). De begrippen afval en beheer van afvalstoffen moeten op een richtlijnconforme wijze worden uitgelegd. Zoals het Hof van Justitie heeft onderstreept (zie o.a. *van 18 april 2002*,

moet het werkwoord „zich ontdoen" worden uitgelegd onder andere tegen de achtergrond van de doelstelling van de afvalstoffenrichtlijn, namelijk de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu tegen de schadelijke gevolgen veroorzaakt door het ophalen, het transport, de behandeling, de opslag en het storten van afvalstoffen en kan het begrip

afvalstof niet restrictief worden uitgelegd. Of er in een bepaald geval sprake is van een afvalstof, moet meer in het bijzonder worden beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden, waarbij rekening gehouden moet worden met de doelstelling van de afvalstoffenrichtlijn en erover moet worden gewaakt dat geen afbreuk wordt gedaan aan de doeltreffendheid daarvan. Het begrip "afvalstoffen" sluit als zodanig niet voorwerpen of stoffen uit die nog voor economisch hergebruik geschikt zijn.

Het loutere feit dat, zoals de tweede en derde beklaagde aanvoeren, het ging over materialen die door hen konden worden gebruikt in het kader van hun bedrijfsvoering, sluit dus niet uit dat het ging over afval.

Dat die materialen (zand, grond, steenafval,...) ook afvalstoffen waren in de zin van het Afvalstoffendecreet (thans Materialendecreet), blijkt uit de volgende gegevens:

- Zoals uit de foto's in het strafdossier blijkt (onderkaft 2, pagina's 572-585) ging het over een uiterst wanordelijke opslag van diverse materialen en zaken. Uit deze wijze van opslag blijkt niet, dat het de bedoeling was materialen te stockeren met het oog op een concreet voorgenomen gebruik.
- De verbalisanten noteerden zelf dat het duidelijk niet ging om een tijdelijke opslag gelet op de enorme hoeveelheid aangetroffen puin, waarvoor volgens hen ook geen nuttige toepassing kon worden gegeven (navolgend proces-verbaal van 19 april 2011, onderkaft 2, pagina 568).
- Het tijdelijke karakter van de opslag wordt bovendien tegengesproken door het feit dat uit een uitgeprinte foto van 'Google Earth' van 8 april 2007 die de rechercheurs bij hun proces-verbaal voegden blijkt dat er toen reeds materiaal lag opgestapeld achter de woning van de vierde beklaagde (navolgend proces-verbaal 3627/2011, onderkaft 2, pagina's 568 e.v.).

Bovendien verklaarde de tweede beklaagde bij verhoor op 9 november 2011 zelf dat de opgeslagen grond van hem afkomstig was en in kleine hoeveelheden van diverse werven werd aangevoerd (volgens hemzelf met de bedoeling om deze te hergebruiken als aanvulgrond op andere werven). Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat aan geen enkele van de voorwaarden was voldaan om deze grond te kunnen beschouwen als grondstof, voorwaarden welke terug te vinden zijn in het VLAREMA en het VLAREBO. De grond was dus hoe dan ook te beschouwen als afval.

De omstandigheid dat het betrokken perceel (blote) medeëigendom was van (o.a.) de eerste, tweede en vierde beklaagde, noch de omstandigheid dat sommige zaken mogelijkerwijze door derden zouden kunnen zijn achtergelaten of dat het enkel de tweede beklaagde was die het terrein effectief gebruikte om er zijn afval te storten (zoals voorgehouden door de eerste en de vierde beklaagde), doet geen afbreuk aan de schuld van elk van hen. Het begrip "achterlaten van afval" in de zin van art. 12

Afvalstoffendecreet (thans art. 12, §1, Materialendecreet) heeft immers een ruime draagwijdte. Niet alleen het storten van een voorwerp waarvan men zich ontdoet (sluikstorten) of het laten staan of liggen van een voorwerp waarvan men zich ontdoet of moet ontdoen (bijvoorbeeld het stapelen van afval op een eigen terrein), houden het "achterlaten" van afval in. Het slaat ook op het laten voortduren van de aldus ontstane toestand. Met "achterlaten" wordt dus niet alleen het storten maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen, bedoeld (Cass. 22 februari 2005, *TMR* 2005, 195; Cass. 11 januari 2011, . Niet alleen degene die het afval zelf heeft gedeponeerd maar ook een derde, die geen schuld treft bij het doen ontstaan van de wederrechtelijke toestand door het aanvankelijke storten of laten staan of liggen van afval, kan zich aan het achterlaten van afval schuldig maken. Zo kan de eigenaar van een terrein waarop anderen afvalstoffen hebben achtergelaten, zich schuldig maken aan het verzuim om het op zijn terrein gedeponeerde afval te verwijderen (R.v.St. 15 maart 2007, *TMR* 2007, 645; vgl. Cass. 16 december 2009,

Er moet bijgevolg aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak worden nagegaan of een persoon de verplichting heeft om een einde te maken aan de toestand die is ontstaan door de aanwezigheid van afvalstoffen op het perceel waarover hij zeggenschap heeft (vgl. 12 juni 2009, *NjW* 2010, 29). Bepalend is de vraag of de eigenaar of gebruiker van een terrein als "houder" van de afvalstoffen moet worden beschouwd. Houder is de producent van de afvalstoffen of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de afvalstoffen in zijn bezit heeft (art. 2, 4°, Afvalstoffendecreet, thans art. 3, 16°, Materialendecreet). Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip "houder" in de afvalstoffenrichtlijn ruim wordt gedefinieerd en dat de verplichtingen tot verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen, die samengaan met het verbod op het ongebeerd achterlaten of het ongecontroleerd lozen of verwijderen van afvalstoffen, rust op "iedere houder van afvalstoffen". De afvalstoffenrichtlijn maakt een onderscheid tussen enerzijds de concrete uitvoering van de handelingen voor nuttige toepassing of verwijdering, die ten laste komt van iedere „houder van afvalstoffen”, of hij nu de producent is of de bezitter, en anderzijds de financiering van deze handelingen, die overeenkomstig het beginsel "de vervuiler betaalt" wordt opgelegd aan de personen van wie de afvalstoffen afkomstig zijn, ongeacht of zij houder of voormalig houder van de afvalstoffen zijn of zelfs producent van het product dat tot ontstaan van de afvalstoffen heeft geleid (H.v.J. 7 september 2004, nr. Rekening houdend met de doelstellingen en het systeem van de afvalstoffenrichtlijn, vereist het "bezit" van afvalstoffen dat iemand tot houder van die afvalstoffen maakt, niet noodzakelijkerwijze dat bij de houder een intentioneel bestanddeel, namelijk de wil de stoffen onder zijn heerschappij te hebben, aanwezig is (zie eerder in die zin het vonnis van deze rechtbank van 8 maart 2011, *TMR* 2011, 287).

De eerste, tweede en vierde beklaagde hebben als medeëigenaars een opslagplaats van afvalstoffen laten voortbestaan en waren elk voor zich gehouden tot beëindiging van de opslag, wat de verwijdering impliceerde van alle afvalstoffen, ook al konden bepaalde afvalstoffen door derden zijn

achtergelaten of was slechts één van hen verantwoordelijk voor het effectief storten van het afval op het betrokken terrein.

Op grond van artikel 5, eerste lid Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd.

De derde beklagde-rechtspersoon is een bedrijf dat aanneming van alle grondwerken, afbraakwerken en wegeniswerken uitvoert (zie oprichtingsakte bijlage B.S. 31 december 1997). De ten laste gelegde misdrijven hebben dus een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel. Zij werden ook gepleegd voor haar rekening.

Er werd gekozen voor een bedrijfsvoering waarbij aan de naleving van de regels voor afvalverwerking geen aandacht werd besteed. Op de rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Artikel 5, tweede lid Strafwetboek bepaalt dat wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt, uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan, kan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.

Artikel 5, tweede lid Sw. voert dus een strafuitsluitingsgrond in voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond geldt evenwel alleen voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor diegene die willens en wetens heeft gehandeld (zie o.a. Cass. 10 februari 2010, NC 2010, afl. 5, 293).

De tweede beklagde was als zaakvoerder van de derde beklagde bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de vermeide regelgeving. Uit de gegevens van het dossier blijkt trouwens dat hij zelf puin storte op het betrokken terrein. Hij heeft er dus voor gekozen om de regelgeving niet na te leven.

De tweede beklagde handelde bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek. De tweede beklagde-natuurlijke personen kan derhalve samen met de derde beklagde-rechtspersoon worden veroordeeld.

De eerste, tweede, derde en vierde beklagde lieten de opslagplaats van afvalstoffen voortbestaan, met kennis van zaken. Zij handelden bijgevolg niet louter door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid maar opzettelijk in de zin van art. 16.6.3, §1 DABM.

37. Onder de tenlasteleggingen D.11 en D.12 worden de tweede en de derde beklagde vervolgd voor het achterlaten, beheren of overdragen

van afvalstoffen op de terreinen te

en te

De tweede beklagde betwist deze feiten. Over de opslag van een niet nader te bepalen hoeveelheid aarde en steenpuin te wijst hij er op dat deze niet als afvalstof zouden kunnen omschreven worden aangezien het hergebruik van aarde en puin de kern vormt van zijn economische exploitatie. Hetzelfde gaat volgens hem op voor de opslag van een niet nader te bepalen hoeveelheid puin en grond te Hij erkent wel de opslag op dit terrein van het asbestafval, 2 voertuigwrakken, metaalafval, brandstoftanks, grond met steenslag, gewapend beton, houtafval, verbandingsresten en oude badkuipen.

Het verweer van de tweede en de derde beklagde dat bepaalde van de op deze betrokken percelen opgeslagen materialen niet zouden kunnen gecatalogeerd worden als "afvalstoffen" kan om dezelfde redenen als hierboven uiteengezet niet worden gevolgd. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt immers duidelijk dat ook het terrein te een wanordelijke opslag van materialen betrof (zie foto's onderkast 3, pagina 513 e.v. strafdossier). Ook voor deze stortplaats blijkt overigens uit de gegevens van Google Earth dat daar reeds voor 8 april 2007 afval werd opgeslagen (onderkast 2, pagina 570 strafdossier). Het terrein te betrof eveneens een uiterst wanordelijke opslag van allerhande afval (zie foto's onderkast 3, pagina 556).

Zoals hierboven reeds gemotiveerd kunnen, gelet op artikel 5, eerste en tweede lid Sw, zowel de tweede als de derde beklagde worden veroordeeld voor deze feiten.

Tenlasteleggingen A.1, A.2 en B

38. Deze feiten zijn bewezen voor de eerste beklagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummers 15 tot en met 17) en wordt ook niet betwist.

Tenlasteleggingen C.1 tot en met C.6

39. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C.1, C.3, C.4 en C.6 zijn bewezen voor de eerste beklagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummers 18, 20, 21 en 23). Deze feiten worden door hem ook niet (langer) betwist. Het feit, voorwerp van de tenlastelegging C.6 is ook bewezen voor de vijfde beklagde. Dit blijkt duidelijk uit de verklaringen van
en

40. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C.2 en C.5, worden in conclusie wel betwist door de eerste beklagde. Hij verwijst daarbij naar de vijfde beklagde met wie hij in die periode vrij intensief zou hebben samengewerkt.

Wat de tenlastelegging C.2 betreft moet echter worden gewezen op het feit dat door aan de nummerplaat werd bezorgd van de landbouwtractor die toebehoorde aan de moeder van de eerste beklagde. Dit gegeven, samen genomen met de door hem gehanteerde gelijkaardige modus operandi bij andere oplichtingen uit het strafdossier, maakt de ontkenning van de eerste beklagde dat hij dit puin niet zou hebben afgevoerd totaal ongeloofwaardig. Wat de tenlastelegging C.5 betreft moet worden gewezen op de schriftelijke verklaring van van waarin deze duidelijk stelt dat de afvaltransporten werden afgeroepen door (persoon die zij nadien ook nog trachtten te bereiken per gsm). Bovendien werden bij de huiszoeking in de woning te en eigendom van de eerste beklagde, documenten met vermelding van aangetroffen, firma in wiens naam de transporten werden geregeld.

Beide feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C.2 en C.5, zijn eveneens bewezen voor de eerste beklagde.

Tenlastelegging E

41. Deze feiten zijn bewezen voor de eerste beklagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 24) en wordt ook niet betwist.

Tenlastelegging F

42. Deze feiten worden door de tweede beklagde erkend. Hij verwijst echter naar zijn verweer in verband met de inbreuken op het Afvalstoffendecreet (Materialendecreet); de omstandigheden waarin de opslag van het afval gebeurden en naar het feit dat een deel van het afval niet door hem zou achtergelaten zijn. De derde beklagde heeft zich bij dit verweer aangesloten. De eerste beklagde betwist deze feiten en verwijst daarvoor eveneens naar zijn verweer op de inbreuken op het Afvalstoffendecreet (Materialendecreet).

Dit verweer werd hierboven reeds ontmoet onder randnummer 36. De tweede en derde beklagden zijn verantwoordelijk voor het gestorte afval. Minstens hebben zij, samen met de eerste en de vierde beklagde, die medeëigenaars zijn, de bestaande toestand laten voortbestaan. De eerste, tweede, derde en vierde beklagde zijn daarom als mededaders verantwoordelijk voor het gewoonlijk gebruik van dit perceel zoals omschreven in de dagvaarding. Het ten laste gelegde feit, voorwerp van de tenlastelegging F, is voor elk van hen bewezen.

Tenlasteleggingen G en H

43. Deze feiten zijn bewezen voor de vijfde beklaagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 26) en wordt ook niet betwist.

Referte II

Algemeen

44. Het verweer van de eerste beklaagde voor de feiten ten nadele van komt in essentie neer op de veronderstelling dat er bij zijn voormalige werkgever een verschil bestond tussen de interne regels van het bedrijf en de praktijk. Er zou bijvoorbeeld door werfleiders wel degelijk toelating zijn gegeven om voor derden opdrachten voor eigen rekening te aanvaarden op de werven van het bedrijf. Er zouden overeenkomsten hebben bestaan voor het gebruik van machines van ... Hij wijst er ook op dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat op werven waar ploegen van arbeiders en een werfleider werkzaam waren geen sociale controle zou hebben bestaan die onregelmatigheden onmogelijk zou hebben gemaakt.

De geloofwaardigheid van dit argument moet worden beoordeeld aan de hand van alle gegevens van het strafdossier, zowel de dossiers met referte I als met referte II. Uit deze gegevens blijkt dat de eerste beklaagde er in het kader van zijn eigen bedrijvigheden alleszins geen graten in zag valsheden en oplichtingen te plegen (zie de bewezen verklaarde feiten in het dossier met referte I hierboven). Daaruit blijkt ook dat de eerste beklaagde zijn voormalige werkgever niet ontzag bij het uitoefenen van zijn illegale activiteiten: zo deed hij tal van sluikstortingen op terreinen in die naast het bedrijfsterrein van zijn werkgever waren gelegen; terreinen waar hij ook enkel toegang toe had omdat hij in het bezit was van een sleutel van. Uit het dossier met referte I is ook gebleken dat de eerste beklaagde wel degelijk naar eigen werven kwam met de bedrijfswagen van om daar zijn illegale praktijken uit te voeren (zie bijvoorbeeld randnummer 10).

Deze gegevens ondergraven niet alleen de geloofwaardigheid van zijn stelling, maar illustreren ook het profiel en de modus operandi (het plegen van valsheden en oplichtingen) van de eerste beklaagde.

Deze stelling van de eerste beklaagde wordt bovendien ook formeel tegensproken door de omstandige verklaringen afgelegd door de personeelsverantwoordelijke van (zie in dossier met referte I, onderkapt 3, pagina 337 en in dossier met referte II, onderkapt 1, pagina 4).

Tenlasteleggingen A.1 en A.2

45. De eerste beklagde gaf bij verhoor op 28 februari 2012 toe dat hij de bedrijfswagen van zijn werkgever gebruikte om privé-redenen en dat hij wist dat dit niet mocht (onderkaft 1, pagina 27). Dit blijkt overigens ook uit de gegevens van het dossier met referte I (zie bijvoorbeeld randnummer 10). Dat hij bij het uitoefenen van zijn opdrachten voor eigen rekening gebruik maakte van machines van zijn werkgever gaf hij ook toe. Uit de verklaringen van de personeelsverantwoordelijke van

blijkt dat hiervoor, één uitzondering nagelaten, geen toelating werd gegeven (zie in dossier met referte I, onderkaft 3, pagina 337 en in dossier met referte II, onderkaft 1, pagina 4). De eerste beklagde houdt voor dat hij wel steeds toelating kreeg voor het gebruik van deze machines. Er kan, zoals hierboven algemeen gesteld, geen geloof worden gehecht aan deze stelling. Bovendien kon de eerste beklagde zijn beweringen dat het gebruik van deze machines werd verrekend in zijn loon op geen enkele manier staven. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, zijn bewezen.

Tenlasteleggingen B.1 en B.2

46. Dat de eerste beklagde bij eigenaars van privé terreinen gelegen langsheen de wegebouwwerken van werken uitvoerde voor eigen rekening in het kader van zijn zelfstandig bijberoep staat vast en wordt ook niet betwist. Dat hij daarvoor toelating zou hebben gekregen van zijn werkgever is, zoals hierboven gemotiveerd, niet geloofwaardig. De tenlastelegging B.1 veronderstelt echter dat de eerste beklagde daarbij ook listige kunstgrepen aanwendde zodat er sprake is geweest van oplichting. Met name zou hij ten aanzien van deze privé-opdrachtgevers ook hebben laten uitschijnen dat de werken werden uitgevoerd voor

Er moet echter worden vastgesteld dat geen van deze privé-opdrachtgevers werd verhoord over de specifieke omstandigheden waarin de afspraken met de eerste beklagde werden gemaakt. Daardoor staat niet vast dat de eerste beklagde effectief gebruik maakte van listige kunstgrepen, minstens bestaat daarover twijfel die hem ten goede moet komen. De eerste beklagde wordt vrijgesproken voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.1.

47. De feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.2, zijn bewezen voor de eerste beklagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 28) en in het bijzonder uit de verklaringen van en

Tenlasteleggingen C.1 tot en met C.5

48. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C.1, C.2 en C.3 zijn bewezen voor de eerste beklagde. legde een gedetailleerde opsomming voor van materiaal dat verworpen was van op enkele van haar werven (onderkaft 1, pagina 18). Deze gegevens stroken met de

gegevens/facturen die de eerste beklaagde aan de onderzoekers overmaakte, in die zin dat net op die werven waar hij werkte ook materialen van zijn werkgever verdwenen zijn. De eerste beklaagde kon ook geen redelijke uitleg geven over het feit dat bij zijn arrestatie in zijn wagen bidons met mazout werden gevonden; de uitleg die hij daarvoor gaf is in ieder geval ongeloofwaardig gelet op de algemene vaststellingen zoals hierboven reeds in randnummer 44 gemotiveerd.

49. Ook de feiten, voorwerp van de **tenlastelegging C.4**, zijn bewezen voor de eerste beklaagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 28) en in het bijzonder uit de verklaringen van _____ en _____

50. De feiten, voorwerp van de **tenlastelegging C.5**, zijn eveneens bewezen voor de eerste beklaagde. Dit blijkt uit de hierboven samengevatte gegevens van het strafdossier (randnummer 30). De eerste beklaagde heeft deze feiten ook toegegeven.

Tenlastelegging D

51. Door het plaatsen van bestellingen bij _____ onder een BTW-nummer dat reeds vervallen was pleegde de eerste beklaagde intellectuele valsheid in geschriften. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt duidelijk dat hij dit deed met het bedrieglijke opzet om zich de bestelde goederen te laten leveren zonder ervoor te betalen. De feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, zijn bewezen. De ontkenning van de eerste beklaagde dat hij de goederen bestelde bij _____ is totaal ongeloofwaardig en wordt tegengesproken door onder meer de sms-berichten die daarover werden verstuurd (zie randnummer 29). De facturen van andere firma's voor materialenleveringen in die periode die de eerste beklaagde aan de onderzoekers bezorgde bewijzen geenszins het tegendeel (onderkapt 3, pagina's 19 en 20); uit een eenvoudig onderzoek van die facturen blijkt dat het om gelijkaardige maar niet om dezelfde goederen gaat.

Tenlasteleggingen E.1 en E.2

52. De feiten, voorwerp van de tenlastelegging E.1, sluiten aan bij de tenlastelegging B maar werden door het openbaar ministerie verkeerd gekwalificeerd als diefstal. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt immers dat de eerste beklaagde door gebruik te maken van listige kunstgrepen – namelijk het opgeven van een foutief BTW-nummer – goederen bestelde, deze goederen – die her en der op verschillende werven van de eerste beklaagde werden teruggevonden - ook liet leveren, zonder ervoor te betalen terwijl hij ontkende de goederen te hebben besteld. Dit is oplichting.

Deze feiten moeten daarom worden geherkwalificeerd en hernummerd naar een bijkomende tenlastelegging B.3:

“B. ... 3. door bij bestellingen te plaatsen en te verzoeken deze te laten factureren op een BTW-nummer waarmee hij in 2003 failliet ging, om vervolgens te verklaren dat hij geen bestellingen plaatste teneinde de bestelde goederen onrechtmatig te kunnen behouden en gebruiken

te en in de periode van 10.05.2012 tot en met 26.06.2012 (– stukken OK3/4, 7, 26 en 61)”

Dit zijn dezelfde feiten als deze aan de eerste beklaagde ten laste gelegd onder de oorspronkelijke tenlastelegging E.1 in de dagvaarding. De eerste beklaagde werd ter terechtzitting van 7 oktober 2013 ook uitgenodigd om zich omtrent deze herkwalificatie te verdedigen.

53. Met betrekking tot de feiten, voorwerp van de tenlastelegging E.2, zijn de bewijselementen woord tegen woord. Hierdoor is er twijfel die de eerste beklaagde ten goede moet komen. Hij wordt vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

Straf

54. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, B, C.1 tot en met C.6, D.1 tot en met D.10, E en F in het dossier met referte I en A.1 en A.2, B.2 en B.3 (zoals geherkwalificeerd en hernummerd), C.1 tot en met C.5 en D in het dossier met referte II, zijn voor deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder D (in het dossier met referte I) ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen.

55. De beklaagde is werkzaam als aannemer van grondwerken. Uit het volledige strafdossier blijkt dat hij die werkzaamheden gedurende zeer lange tijd heeft uitgeoefend op een totaal ongeoorloofde manier. Hij is verantwoordelijk voor een groot aantal sluikstortingen. De wijze waarop deze gebeurden getuigen van een manifest gebrek aan respect voor het milieu. Bovendien is naar aanleiding van het onderzoek naar die stortingen ook gebleken dat de beklaagde er niet voor terug deinsde om handelspartners op te lichten, valse stukken te produceren, werkmateriaal te stelen, etc. Die oneerlijkheid manifesteerde zich ook ten aanzien van een gewezen werkgever (de beklaagde werd ten gevolge van de feiten ontslagen), wiens vertrouwen ernstig werd geschonden.

Bijzonder bezwarend is de rode draad door al deze feiten: makkelijk geldgewin. De feiten werden ook gepleegd in een professionele context.

De beklaagde werd in het verleden reeds meermaals correctioneel veroordeeld, onder meer tot het uitvoeren van een werkstraf (gedeeltelijk met uitstel). Deze werkstraf werd volbracht. Hij werd ook al veroordeeld voor milieubinbreuken.

56. De straf voor de beklaagde moet als doel hebben te voorkomen dat hij dergelijke feiten in de toekomst nog zou plegen. Tevens moet zij tegemoet komen aan de zeer grote maatschappelijke kost die de bewezen feiten hebben veroorzaakt. De op te leggen straffen moeten ook voldoende hoog zijn om aan deze doelstellingen tegemoet te komen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn de meest gepaste straffen voor de beklaagde.

De beklaagde heeft gevraagd om zijn straf met uitstel van de tenuitvoerlegging op te leggen, behoudens voor het deel dat hij in voorlopige hechtenis verkeerde. Een gevangenisstraf en geldboete met uitstel komen echter niet tegemoet aan de bovenvermelde doelstellingen en zouden een onvoldoende afschrikkend effect hebben. Bovendien moet rekening worden gehouden met het feit dat voorgaande veroordelingen (o.a. tot een werkstraf en straffen met uitstel) de beklaagde er niet van hebben weerhouden om zijn gedrag te beteren.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciemmen wordt verhoogd.

57. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

58. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen D.10, D.11, D.12 en F in het dossier met referentie I zijn voor deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder D (in het dossier met referentie I) ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen.

59. De beklaagde is net als zijn broer werkzaam als aannemer van grond- en afbraakwerken. Bij het uitoefenen van die werkzaamheden heeft hij meerdere percelen gebruikt om illegaal afval te storten. Op het perceel waar hij samen met o.a. zijn broer en moeder medeëigenaar van is, ging het om een zeer grote afvalberg. Deze inbreuken op de milieu- en stedenbouwwetgeving werden in een professionele context gepleegd en met de bedoeling om winst te maken.

De beklaagde werd al enkele keren veroordeeld door een politierechtbank.

De rechtbank houdt ook rekening met het feit dat uit de door de beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat hij inspanningen heeft geleverd om de door hem gecreëerde toestanden te herstellen.

60. De straf voor de beklaagde moet als doel hebben te voorkomen dat hij dergelijke feiten in de toekomst nog zou plegen. Tevens moet zij tegemoet komen aan de maatschappelijke kost die de bewezen feiten hebben veroorzaakt. De op te leggen straffen moeten ook voldoende hoog zijn om aan deze doelstellingen tegemoet te komen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn de meest gepaste straffen voor de beklaagde.

De beklaagde heeft gevraagd om zijn straf met uitstel van de tenuitvoerlegging op te leggen. Hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden om uitstel te kunnen krijgen. De gevangenisstraf wordt opgelegd met uitstel. De geldboete moet echter effectief zijn, opdat zij tegemoet zou komen aan de doelstellingen van de bestraffing zoals hierboven uitgelegd.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciemmen wordt verhoogd.

61. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdeciemmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

62. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen D.10, D.11, D.12 en F in het dossier met referte I zijn voor deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder D (in het dossier met referte I) ten laste gelegde feiten, namelijk met toepassing van artikel 41bis Sw een geldboete van 500 tot 1.000.000 euro.

63. De beklaagde is de vennootschap waarvan de zaakvoerder is. Zoals hierboven vermeld werd gekozen voor een bedrijfsvoering waarin geen aandacht werd besteed aan de naleving van milieu- en stedenbouwkundige voorschriften. De feiten werden ook gepleegd in een professionele context.

De beklaagde werd eenmaal veroordeeld wegens verkeersgerelateerde inbreuken.

De rechtbank houdt ook rekening met het feit dat uit de door voorgelegde stukken blijkt dat inspanningen werden geleverd om de gecreëerde toestanden te herstellen.

64. De straf voor de beklaagde moet als doel hebben te voorkomen dat zij dergelijke feiten in de toekomst nog zou plegen. Tevens moet zij tegemoet komen aan de maatschappelijke kost die de bewezen feiten hebben veroorzaakt. De op te leggen straf moeten ook voldoende hoog zijn om aan deze doelstellingen tegemoet te komen.

De hierna bepaalde effectieve geldboete is de meest gepaste straf voor de beklaagde. Een straf met uitstel, zoals door de beklaagde gevraagd, zou immers onvoldoende tegemoet komen aan de doelstelling van de bestraffing, zoals hierboven uitgelegd.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciemmen wordt verhoogd.

65. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

66. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen D.10, F, G en H in het dossier met referte I zijn voor deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder D (in het dossier met referte I) ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen.

67. De beklaagde is Zoals
hierboven gemotiveerd is zij medeverantwoordelijk voor het blijven voortbestaan van de toestand op het perceel waar zij woont en medeëigenaar van is. Tijdens het onderzoek is gebleken dat de opslag van mest in haar landbouwbedrijf ook niet conform de milieuwetgeving gebeurde.

De beklaagde werd in het verleden eenmaal veroordeeld door een politierechtbank.

68. De straf voor de beklaagde moet als doel hebben te voorkomen dat zij dergelijke feiten in de toekomst nog zou plegen. Tevens moet zij tegemoet komen aan de maatschappelijke kost die de bewezen feiten hebben veroorzaakt. De op te leggen straf moeten ook voldoende hoog zijn om aan deze doelstellingen tegemoet te komen.

De hierna bepaalde effectieve geldboete is de meest gepaste straf voor de beklaagde. Een straf met uitstel zou onvoldoende tegemoet komen aan de doelstelling van de bestraffing, zoals hierboven uitgelegd.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciemmen wordt verhoogd.

69. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdeciemmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

70. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen C.6, D.8 en D.9 in het dossier met referte I zijn voor deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder D (in het dossier met referte I) ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen.

71. De beklaagde werkte soms samen met _____ en heeft hem bij enkele van zijn stortingen en malversaties ook geholpen. Ook hij vertoonde dus een manifest gebrek aan respect voor de milieuwetgeving.

Bijzonder bezwarend is dat de beklaagde in het verleden reeds meermaals correctioneel werd veroordeeld, onder meer enkele keren wegens het achterlaten van afvalstoffen.

72. De straf voor de beklaagde moet als doel hebben te voorkomen dat hij dergelijke feiten in de toekomst nog zou plegen. Tevens moet zij tegemoet komen aan de zeer grote maatschappelijke kost die de bewezen feiten hebben veroorzaakt. De op te leggen straffen moeten ook voldoende hoog zijn om aan deze doelstellingen tegemoet te komen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn de meest gepaste straffen voor de beklaagde.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003) met 45 deciemmen wordt verhoogd.

73. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Bijzondere verbeurdverklaring vermogensvoordelen

74. Het openbaar ministerie vordert dat de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde op grond van artikelen 42.3° en 43bis, 1ste en 2de lid Sw zouden worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van het bedrag van minstens 1.500.570 euro en 940.905 euro, dat overeenstemt met de geraamde geldwaarde van de vermogensvoordelen bekomen uit de misdrijven beschreven onder de tenlastelegging D.10 en de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen, te begroten op het bedrag van 445.130,72 euro, dat werd aangetroffen bij de vierde beklaagde

Deze vordering steunt op een berekening van de vermogensvoordelen die gebeurde door de federale gerechtelijke politie. De vordering steunt op de tenlastelegging D.10 en heeft dus enkel betrekking op de vermogensvoordelen die werden bekomen door het storten van afval op het terrein te _____. Daarbij werd met 2 factoren rekening gehouden: de verschuldigde milieuheffingen aan OVAM (onderkapt 2, pagina 292a) en een kostenraming van _____ voor de opruiming van het terrein (onderkapt 5, pagina 17).

Zoals hieronder verder wordt besproken vordert de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur echter ook het herstel van dit terrein, wat het verwijderen van alle gestapelde grond, gestort steenpuin en afvalmateriaal inhoudt en dit onder verbeurte van een dwangsom.

Rekening houdend met wat over deze herstellvordering wordt beslist, is de rechtbank van oordeel dat een bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen, die eveneens hun grondslag vinden in de kosten voor de opruiming van het terrein te als bijkomende straf niet aan de orde is.

Vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken

75. De eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklagde moet ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

HERSTELVORDERING

76. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 25 maart 2013 het herstel van het perceel te kadastraal gekend als

Deze vordering strekt tot het verwijderen van alle gestapelde grond, gestort steenpuin en afvalmateriaal tot op het oorspronkelijke maaiveld naar een erkende stortplaats, onder de uitdrukkelijke voorwaarden dat:

1. hiervoor de nodige attesten worden voorgelegd conform de bepaling van de grondverzetregeling;
2. de staalname op het terrein gebeurt onder toezicht van een deskundige van OVAM, cel Grond- en Kwaliteitsbeheer.

Gelet op de omvang van de gevorderde werken, acht de stedenbouwkundige inspecteur een termijn van 12 maanden ruimschoots voldoende als hersteltermijn. De stedenbouwkundig inspecteur verzoekt ook om aan elke veroordeelde een dwangsom van 200 euro op te leggen per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 16 mei 2013 een positief advies (onderkapt "stukken na beslissing tot dagvaarding of na nemen van eindvordering")

De tweede beklagde werpt in conclusie op dat dit herstel in de huidige stand niet zou kunnen worden gevorderd omdat noch de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het schepencollege van de betreffende

gemeente zich heeft gemeld in de correctionele procedure (hij verwijst daarvoor naar artikel 6.1.41, §1 VCRO).

De tweede beklagde verliest daarbij artikel 6.1.41, §4 VCRO uit het oog, volgens hetwelk de herstellvordering bij het parket wordt ingeleid bij gewone brief, in naam van het Vlaamse Gewest of van het college van burgemeester en schepenen, door de stedenbouwkundige inspecteurs en de aangestelden van het college van burgemeester en schepenen. Zoals hierboven vermeld werd de herstellvordering per brief overgemaakt aan het openbaar ministerie; zij werd dus rechtsgeldig ingeleid.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984, *RW* 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, en Cass. 21 september 1993).

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 200 euro per dag voor elke veroordeelde moet worden opgelegd nu een spoedig herstel van deze ongeoorloofde situatie moet worden benaarstigd.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

VERWIJDERING AFVAL

77. Krachtens art. 16.6.4. DABM wordt wie afval achterlaat in strijd met de decretale bepalingen door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een vastgestelde termijn. De veroordeelde kan worden verplicht tot terugbetaling van de kosten aan de gemeente, OVAM of het Vlaamse Gewest.

De respectievelijke beklagden die worden veroordeeld voor de feiten onder tenlastelegging D in het dossier met referte I zijn ertoe gehouden het afval te verwijderen. Een bevel tot verwijdering is nog steeds noodzakelijk voor zover dit afval inmiddels nog niet werd verwijderd (gegeven waarover het strafdossier geen uitsluitel biedt). Om de beklagden toe te laten een gepaste manier te vinden om dit afval te verwijderen wordt hun een uitvoeringstermijn van 12 maanden toegekend.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van

78. Deze burgerlijke partij vordert om te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 3.810,86 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf 10 mei 2012 en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 715 euro.

Zij vordert tevens om met toepassing van artikel 43bis Sw de in beslag genomen gelden en/of het equivalente bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring ten belope van haar vordering aan haar toe te wijzen. Dit is niet aan de orde, gelet op de overwegingen in randnummer 74.

Zij begroot haar schade als volgt:

- waarde ontvreemde goederen	2.147,36 euro
- forfaitaire schadevergoeding 12% conform algemene verkoopvoorwaarden	257,68 euro
- tijdverlies en verplaatsingskosten	1.260,00 euro
- kosten gerechtsdeurwaarder	20,82 euro
- administratiekosten	125,00 euro

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 (zoals geherkwalificeerd en hernummerd) en D in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij. Deze schade werd ook correct begroot door de burgerlijke partij en waar nodig gestaafd door stukken.

is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. Hij is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding.

Deze vordering van de burgerlijke partij is gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 1 juni 2012. Er wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding van 715 euro toegekend.

Ten aanzien van

79. Deze burgerlijke partij vordert om te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van:

- 1.250 euro voor morele en materiële schade, te vermeerderen met de intresten vanaf 18 april 2011;
- 150 euro voor administratie en achternalooop, te vermeerderen met de intresten vanaf 18 april 2011

en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro.

Tevens vordert deze burgerlijke partij de vrijgave van de inbeslaggenomen gelden in haar voordeel ten belope van haar vordering. Dit is niet aan de orde, gelet op de overwegingen in randnummer 74.

betwist dat deze burgerlijke partij schade zou hebben geleden en meent dat deze hooguit aanspraak kan maken op een principiële vergoeding van 1 euro.

Dat de burgerlijke partij morele en materiële schade heeft geleden staat vast. Zij was immers het slachtoffer van oplichting met gebruik van valse stukken, waarbij haar naam werd misbruikt. Zij werd op deze manier in opspraak gebracht bij derden en werd tegen haar wil betrokken in een strafrechtelijk onderzoek, hetgeen ook kosten voor administratie en achternalooop met zich meebracht.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B en C.4 in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij.

Deze schade wordt naar billijkheid begroot op het door de burgerlijke partij gevorderde totaalbedrag van 1.400 euro.

is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. Hij is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding.

Deze vordering van de burgerlijke partij is dan ook gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 18 april 2011. Er wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro toegekend.

Ten aanzien van

80. Deze burgerlijke partij vordert om te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 4.522,07 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf de datum van de feiten en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 715 euro.

werpt op dat de geleverde buizen konden worden gerecupereerd zodat er geen bewijs van enige schade zou zijn; hooguit zou er een vergoeding voor de materiële kost van het terughalen van de buizen kunnen worden toegekend.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt echter dat namens de burgerlijke partij bij het aantreffen van de buizen op 23 mei 2011 meteen verklaarde dat een aantal buizen licht beschadigd waren waardoor deze op de markt niet meer als eerste keus zouden konden verkocht worden. Dit blijkt ook uit de foto's die op dat moment werden genomen (onderkast 2, pagina's 717 e.v.). Bovendien staat vast dat deze burgerlijke partij ook andere (materiële) schade heeft geleden door het loutere feit dat zij inspanningen diende te leveren voor het recupereren van de buizen.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B en C.4 in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij.

Deze schade wordt naar billijkheid begroot op het door de burgerlijke partij gevorderde totaalbedrag van 4.522,07 euro.

is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. Hij is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding.

De vordering van de burgerlijke partij is gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 18 april 2011. Er wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding van 715 euro toegekend.

Ten aanzien van

81. Deze burgerlijke partij vordert om en te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1.895,50 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf de datum van de feiten en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro.

merkte in conclusie op dat hem niet duidelijk was op welk feit deze vordering steunde.

In conclusie heeft de burgerlijke verduidelijkt dat zij haar vordering steunt op de tenlastelegging D.9 in het dossier met referte I. Met name zouden op gronden op een terrein aan de terrein waar de burgerlijke partij een woonproject ontwikkelt, een grote berg aarde zijn gestort, welke zij diende te laten opruimen.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de tenlastelegging D.9 in het dossier met referte I, zoals hierboven bewezen verklaard, zowel voor de als voor inderdaad betrekking heeft op een perceel gelegen te Dit perceel

behoort volgens de gegevens van het strafdossier echter toe aan
en

Bovendien moet worden vastgesteld dat de foto in het strafdossier van de stortplaats waarop deze tenlastelegging D.9 betrekking heeft (onderkapt 2, pagina 469) totaal niet overeenstemt met de foto van de stortplaats die de burgerlijke partij als haar stuk 2 voorlegt.

De door de burgerlijke partij vermelde storting van een berg aarde aan de
betreft dus een ander feit, dat evenmin
in verband kan worden gebracht met enige andere onder D vermelde
tenlastelegging.

Onder die omstandigheden staat het oorzakelijk verband tussen de door de
burgerlijke partij geleden schade en de ten aanzien van
en
bewezen verklaarde feiten niet vast.

De vordering van deze burgerlijke partij is dan ook ongegrond.

Ten aanzien van

82. Deze burgerlijke partij legde nota's neer op de zittingen van 3 juni 2013 en 7 oktober 2013. Na het sluiten van de debatten op de zitting van 4 november 2013 werd ter griffie nog een nieuwe en gewijzigde nota neergelegd op 12 november 2013, niet enkel namens
maar ook namens zijn broers/medeëigenaars van het betrokken perceel

Onder die omstandigheden past het de belangen ten aanzien van deze burgerlijke partij aan te houden en de zaak wat dit onderdeel van de beoordeling op burgerrechtelijk gebied betreft, onbepaald uit te stellen.

Ten aanzien van

83. Deze burgerlijke partij vordert om
en
hoofdelijk te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1.897,11 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf de datum van de feiten en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro.

De ten aanzien van zowel
als
bewezen
verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging C.6 in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij. Deze schade werd ook correct begroot door de burgerlijke partij en gestaafd door stukken.

en
zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de
door de burgerlijke partij geleden schade.

Deze vordering van de burgerlijke partij is dan ook gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 1 december 2012. Er wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro toegekend.

Ten aanzien van

84. Deze burgerlijke partij vordert om te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 2.061,50 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf december 2009 en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.6 in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij. Deze schade werd ook correct begroot door de burgerlijke partij en gestaafd door stukken.

Deze schade wordt naar begroot op het door de burgerlijke partij gevorderde bedrag van 2.061,50 euro.

is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. Hij is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding.

Deze vordering van de burgerlijke partij is dan ook gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 18 december 2009.

De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (artikel 1022 Ger.W.). De burgerlijke partij werd niet vertegenwoordigd door een advocaat. Er wordt haar geen rechtsplegingsvergoeding toegekend.

Ten aanzien van

85. Deze burgerlijke partij vordert om te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 14.496,16 euro, te vermeerderen met de intresten vanaf 19 juni 2011 en tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.210 euro.

Zij begroot haar schade als volgt:

- diefstal van materiaal en onrechtmatig gebruik van materiaal 11.996,16 euro
- imagoschade, schade door diefstallen van brandstof, teelaarde en oude metalen en schade wegens onrechtmatig gebruik van de firmawagen 2.500,00 euro

heeft in conclusie verwezen naar zijn verweer op strafrechtelijk gebied met betrekking tot de tenlasteleggingen ten nadele van

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.2, C.1, C.2, C.3 en C.4 in het dossier met referte II staan wel in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij. Waar mogelijk heeft de burgerlijke partij haar schade ook gestaafd met stukken. Bij de begroting van de totale schade van de burgerlijke partij moet rekening worden gehouden met de vrijspraak van de beklaagde voor de tenlastelegging B.1; deze feiten zouden – indien bewezen – een (nog) grotere imagoschade hebben meegebracht voor de burgerlijke partij.

De rechtbank begroot daarom de totale schade van de burgerlijke partij naar billijkheid op een bedrag van 13.500 euro.

is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. Hij is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding:

Deze vordering van de burgerlijke partij is dan ook in deze mate gegrond. De schadevergoeding moet worden vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 19 juni 2011. Er wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding van 1.210 euro toegekend.

Ten aanzien van

86. Deze burgerlijke partij heeft zich enkel tegen gesteld voor de raadkamer en vroeg daar een provisionele schadevergoeding van 1 euro.

Dat deze burgerlijke partij schade heeft geleden staat vast. De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging C.2 in het dossier met referte I staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij.

De vordering is gegrond. Gelet op de provisionele aard van de vergoeding wordt de beslissing over de intresten en kosten aangehouden.

Overige burgerlijke belangen

87. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 162bis 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek
van Strafvordering;
art. 1, 2 3 Wet van 4 oktober 1867
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 40, 41, 41bis, 42, 43, 43bis, 44, 45, 50, 65 lid
1, 66, 100, 193, 196, 197, 213, 214, 461 lid 1, 463 lid 1, 464, 491, 496
Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de
tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2,3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december
2001)
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950
houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;
art. 1, 2, 8 Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 (B.S. 9 november 2007)
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van de
eerste, de tweede, de derde en de vierde beklagde en **BIJ VERSTEK**
ten aanzien van de vijfde beklagde.

STRAFRECHTELIJK

Vult de dagvaarding in het dossier met referte I aan als volgt:

- onder tenlastelegging A:
  - A. met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door valse handtekeningen, door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet (...)

1. (...) te (...), op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van (...)

- onder tenlastelegging B

Te (...), meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

- onder tenlasteleggingen C.1, C.3, C.4, C.5 en C.6

C. (...)

1. (...)

Te (...) en bij samenhang te (...) meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

3. (...) meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

4. (...) meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

5. (...) meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

6. (...) meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van (...)

Herkwalificeert en hernummert de feiten, voorwerp van de tenlastelegging E.1 in het dossier met referte II naar tenlastelegging B.3 als volgt:

"B. ... 3. door bij (...) bestellingen te plaatsen en te verzoeken deze te laten factureren op een BTW-nummer waarmee hij in 2003 failliet ging, om vervolgens te verklaren dat hij geen bestellingen plaatste teneinde de bestelde goederen onrechtmatig te kunnen behouden en gebruiken

Te (...) en (...) in de periode van 10.05.2012 tot en met 26.06.2012 - stukken OK3/4, 7, 26 en 61)"

Ontslaat deze beklaagde van iedere verdere rechtsvervolgning voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 en E.2 in het dossier met referte II.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, B, C.1 tot en met C.6, D.1 tot en met D.10, E en F in het dossier met referte I en A.1 en A.2, B.2 en B.3 (zoals geherkwalificeerd en hernummerd), C.1 tot en met C.5 en D in het dossier met referte II, bewezen voor deze beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 3 jaar** en een **geldboete van 5.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 30.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.10, D.11, D.12 en F in het dossier met referte I, bewezen voor deze beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 6 maanden** en een **geldboete van 2.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 15.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.10, D.11, D.12 en F in het dossier met referte I, bewezen voor deze beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 2.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 15.000 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.10, F, G en H in het dossier met referte I, bewezen voor deze beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C.6, D.8 en D.9 in het dossier met referte I, bewezen voor deze beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 6 maanden** en een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 5.500 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde beklaagde elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde beklaagde hoofdelijk tot de **gerechtskosten in het dossier met referte I**, voor het openbaar ministerie begroot op **795,16 euro**, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis voor de vijfde beklaagde. Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de voor hen bewezen verklaarde misdrijven.

Laat de kosten van dubbele dagvaardingen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat, tot heden begroot op **83,86 euro**.

OVERTUIGINGSSTUKKEN

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nummers 2010 5697, 2011 1629, 2011 1868 , 2011 3250 en 2012 4532.

OPHEFFING BESLAG

Heft het beslag op de spaar- en effectenrekeningen van
zoals vermeld in de beschikking van onderzoeksrechter
van 12 december 2011, en zoals gehandhaafd in
zijn beschikking van 16 december 2011, welke werd bevestigd door de
kamer van inbeschuldigingstelling te Gent op 16 februari 2012, op.

HERSTELVORDERING

Beveelt aan de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklagde, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, het herstel op het perceel gelegen te gekend als door het verwijderen van alle gestapelde grond, gestort steenpuin en afvalmateriaal tot op het oorspronkelijke maaiveld naar een erkende stortplaats, onder de uitdrukkelijke voorwaarden dat:

1. hiervoor de nodige attesten worden voorgelegd conform de bepaling van de grondverzetregeling;
2. de staalname op het terrein gebeurt onder toezicht van een deskundige van OVAM, cel Grond-en Kwaliteitsbeheer.

en dit binnen een termijn van 12 maanden, vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 200 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel voor zowel de eerste, de tweede, de derde als de vierde beklagde.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1.400 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 18 april 2011 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op **440 euro** rechtsplegingsvergoeding.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **4.522,07 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 18 april 2011 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op **715 euro** rechtsplegingsvergoeding.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar doch ongegrond.

Ten aanzien van

Houdt de burgerlijke belangen ten aanzien van deze burgerlijke partij aan en stelt de zaak op dat vlak onbepaald uit.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt en hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1.897,11 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 1 december 2010 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op **440 euro** rechtsplegingsvergoeding.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en in de hierna bepaald mate gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **2.061,50 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 18 december 2009 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en in de hierna bepaald mate gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **13.500 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 19 juni 2011 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op **1.210 euro** rechtsplegingsvergoeding.

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het **provisionele bedrag van 1 euro**. Houdt de beslissing over de intresten en kosten ten aanzien van deze burgerlijke partij aan.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (**19M**), drie rechters, recht doende in correctionele zaken:

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van mevrouw
substituut-procureur des Konings in haar vordering strekkende tot de
ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde,
zelfstandige, geboren te _____ en wonende te _____

Er is te vrezen dat de beklaagde _____ nu hij veroordeeld werd
tot een gevangenisstraf van **DRIE JAAR**, zich aan de tenuitvoerlegging van
de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;
24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, BIJ VERSTEK,

Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de negentiende
kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 2 december 2013,
bestaande uit _____ voorzitter, _____ en
_____ rechters; en _____ griffier, in aanwezigheid van
substituut-procureur des Konings.